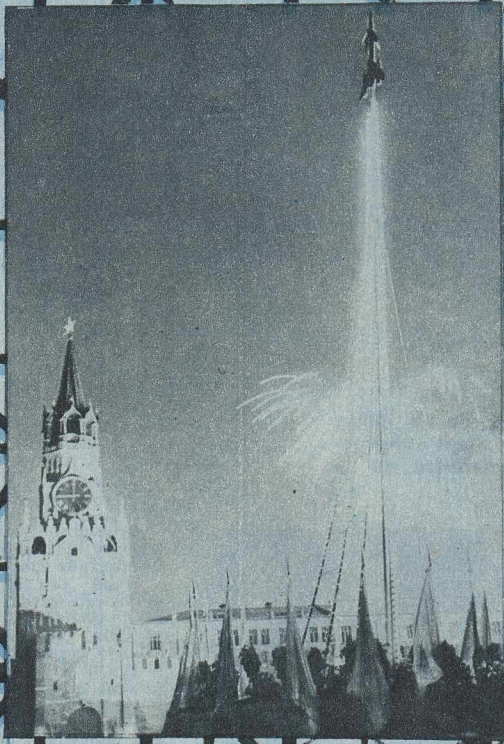
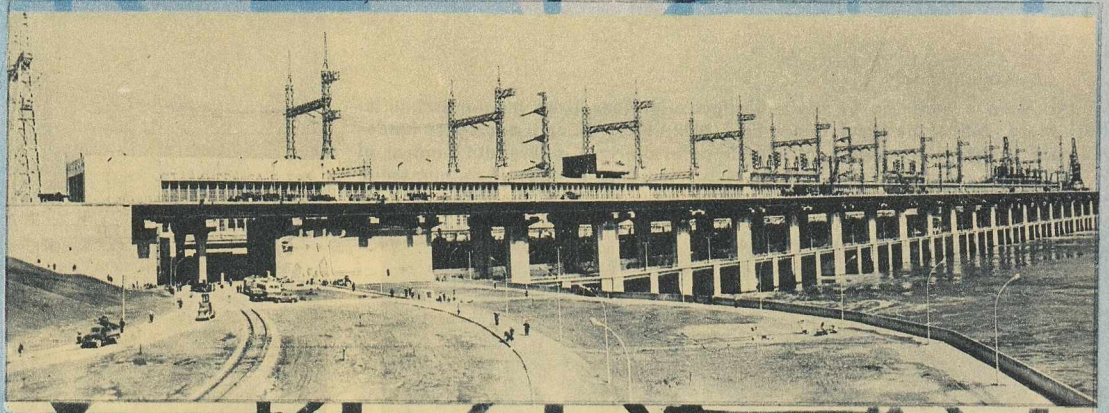




Regională
Iunedoara-Deva



**ACTUALA GENERAȚIE A OAME-
NILOR SOVIETICI VA TRĂI ÎN CO-
MUNISM!**
- Din Programul P.C.U.S. -



Proletari din toate țările, uniți-vă!
FLACARA
Nr. 44 (336) - 4 noiembrie 1961

1917 • 7 NOIEMBRIE • 1961

„...toate forțele, luptei pentru interesele poporului, pentru realizarea mărețului țel istoric — construirea societății comuniste”.

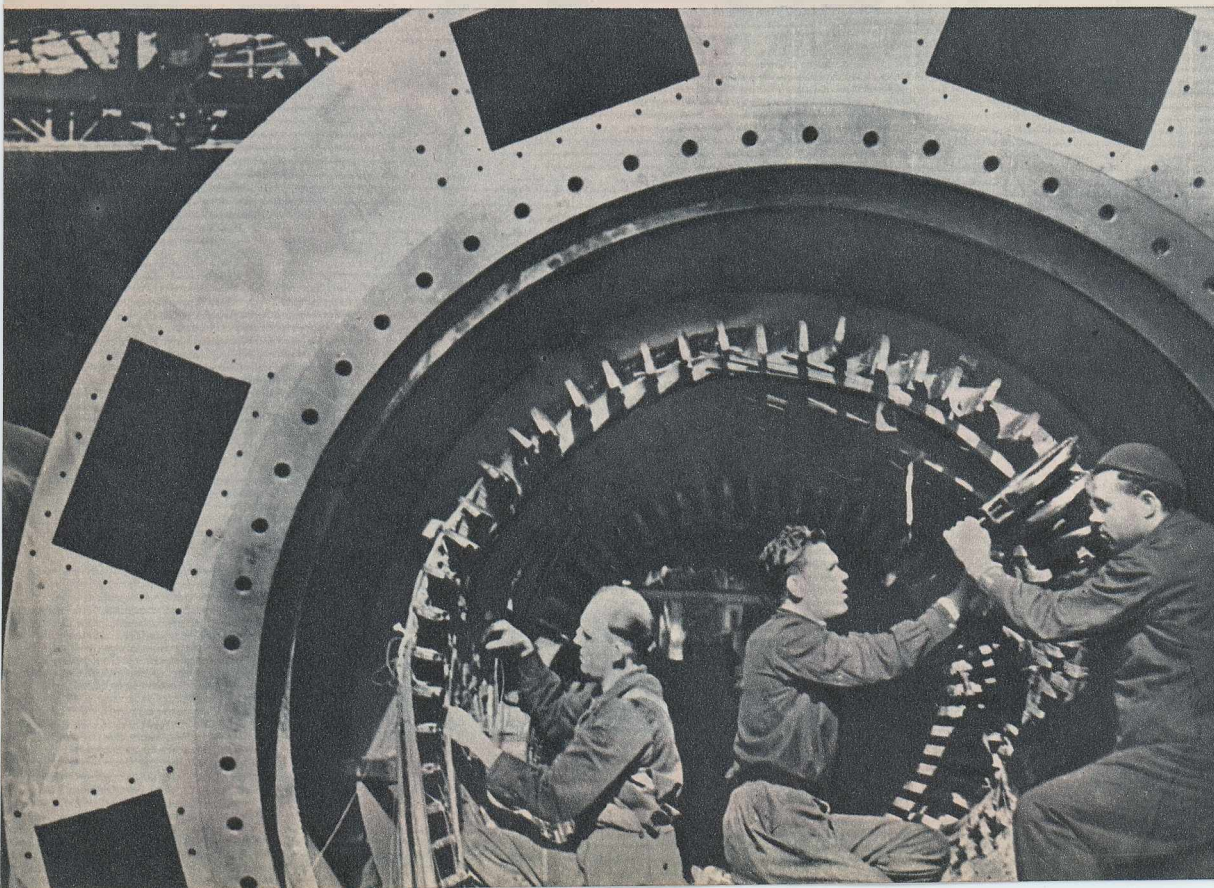
Din Rezoluția Congresului al XXII-lea al P.C.U.S.

La Moscova a avut loc în zilele Congresului dezvelirea monumentului lui Karl Marx, înălțat pe locul unde, la 1 Mai 1920, Lenin a pus piatra fundamentală a viitorului monument. Din înputernicirea Comitetului Central al P.C.U.S. și a guvernului sovietic, N.S. Hrușciov a dezvelit monumentul. →



La Moscova, ca și în întreaga lume, lucrările Congresului au fost urmărite cu cel mai viu interes.

Zilele Congresului au prilejuit noi și însemnate victorii ale oamenilor muncii de pe întreg cuprinsul Țării Sovietice. La uzinele „Elektrosila” din Leningrad se apropie de sfârșit construcția, înainte de termen, a unui puternic turbogenerator pentru centrala atomoelectrică de la Beloiarsk. ↓



O z

Orologiul Kremlinului numără orele... De treci pe aici, prin Piața Roșie, pe lângă turnul Spasski, te cuprinde emoția.

După „ora Moscovei” s-au anunțat comunicările despre eucerirea Cosmosului, după „ora Moscovei” aflat globul despre marile realizări ale poporului sovietic.

La 17 octombrie, când orologiul a bătut de zece ori la înaltă tribună a forului comunistilor N.S. Hrușciov, primul secretar al C. C. al P. C. U. S., a început începerea lucrărilor celui de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. Timp de două săptămâni globul pământului și-a concentrat atenția asupra noului Palat al Partidului, unde se vorbea despre comunism în represiune. Nu se poate de concrete: construcția, învățămîntul, cultura, știința, sportul, arta, literatura, muzica, teatrul de traie cel mai înalt din lume, săptămîna culturală cea mai mică.

Al XXII-lea Congres al P.C.U.S. și-a încheiat lucrările. Și cred că nu a existat moment mai emoționant decât acela în care delegații au votat în unanimitate Programul al partidului, programul pe care l-au aprobat comunistii și, alături de ei, întregul popor sovietic.

Orologiul din turnul Spasski va bate peste douăzeci și șase de ani un nou an nou. În calendarul omenirii a venit o schimbare: paralel cu anul erei noastre, anul 1968 și anul ce au trecut de la Marele Octombrie față de Kremlinul, Piața Roșie îmbracă haina de toamnă pregătindu-se pentru parada militară și demonstrația de 7 Noiembrie, care va marca a 44-a aniversarea a Revoluției Socialiste. Și în această ambianță, în fața clopotelor din turnul Spasski este parcă și un pătrunzător. Pe aici vor trece reprezentanții glorioșilor forțe armate ale Uniunii Sovietice, scut al păcii și al dreptății, pe aici vor trece, raportînd succesele obținute în îndeplinirea septenalului, muncitorii de la „Krasni Proletarii”, „Vladimir Iliev”, „Dinai” și din multe alte întreprinderi.

Așa după cum prevede Programul Partidului Comunist, în cîțiva ani în capitala Uniunii Sovietice, Moscova, se va transmite prin alte sute de mii de locuințe, ce se vor afla în noile locuințe din Moscova. Pînă în anul 1970 se vor construi încă 36 milioane de locuințe (comparați această cifră cu cea de 34 milioane care constituie numărul de locuințe ce se vor con-



Un moment emoționant. Pionierii au adus salutul lor Congresului, oferind membrilor Prezidiului flori și cravate purpurii.

Moscowei

Delegația Partidului Muncitoresc Român la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. a vizitat orașul Elektrostal, puternic centru industrial al Uniunii Sovietice. În fotografie, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej întretinându-se cordial cu constructorii de utilaj greu.

...ări capitaliste din Europa și în S.U.A., fără care
...ă la un loc 520 milioane de locuitori. Com-
...cificele, și concluziile legate de marea comunis-
...vin de la sine).
...tru că ne aflăm la capitolul ce nu poate lipsi
...ci o relatare de la Moscova, aș vrea să vă prezint
...aspecte de pe un mare șantier. În raionul „No-
...eremuški” se află un nou cvartal de locuințe.
...vizitați cvartalul veți vedea că adresa indicată
...actă, dar că locuințele nu există încă. Și cu toate
...a, totul este amenajat: vezi parcul, gazonul pe
...e aflată uriașe vase decorative, fântâni arteziene,
...rotuare, locuri de joacă pentru copii. Până și
...strălucesc în lumina soarelui de toamnă. Le
...e toate acestea, însă casele nu le vezi încă și
...u-i nimic nefiresc, ci dimpotrivă.
...ce se spunea, cu cteva luni în urmă, că se va
...ini în viitorul apropiat s-a îndeplinit. Aci, în
...nou cvartal, casele au început să fie montate așa
...e montează automobilele, pe bandă rulantă. Șan-
...de construcții nu mai seamănă a șantier. Și
...a lucrărilor este alta. Întâi se fac amenajările
...are și pe urmă se ridică (subliniez se ridică, și
...construiesc) case. În 15-20 de zile, 7-8 oameni cu
...ara instalată pe strada asfaltată montează un
...e locuințe cu 5 etaje, format din elemente care
...tule apartamente întregi. Șantierul propriu-zis
...utat la combinat. Pe poarta lui apartamentele
...ta finisate.

... încă un fapt pe care-l anunță lumii „ora Mos-
... . Aci nu este vorba numai de construcții de
...te, ci de construcția comunistă.

★

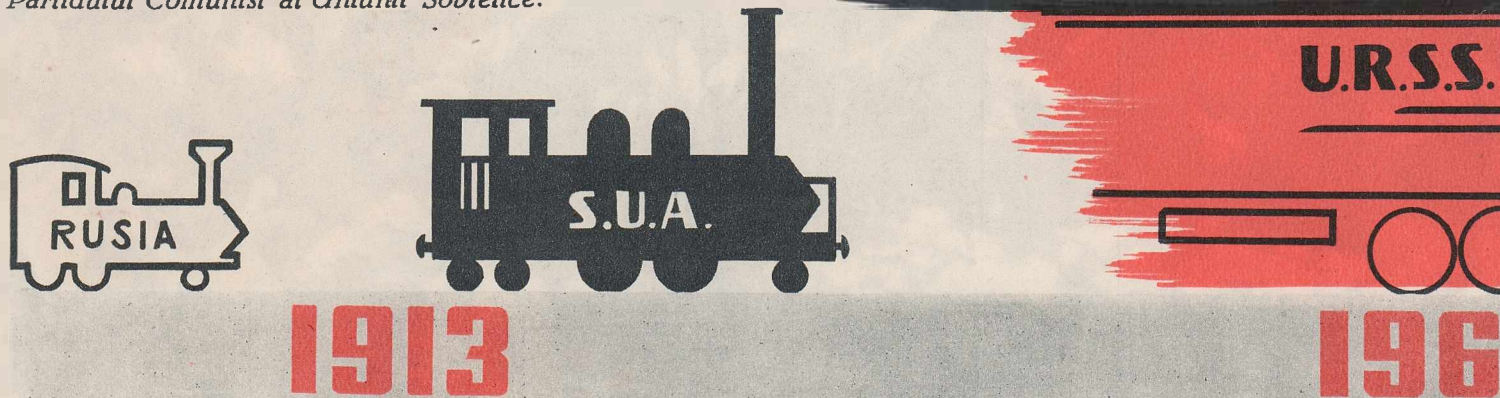
...logul Kremlinului bate ora lumii noi. Și chiar
...oamenii trăiesc după ora locală, totuși ceasul
...rii se ghidează azi după „ora Moscovei”, capi-
...rii ce a pornit la construcția desfășurată a comu-
...lui, orașul în care s-a desfășurat Congresul
...ului Comunist al Uniunii Sovietice, deschizător
...i nou capitol în milenara istorie a omenirii.

Correspondență telefonică
de Al. STARK



„Sîntem convinși că în întrecerea cu capitalismul victoria va fi de partea socialismului. Sîntem convinși că această victorie va fi purtată în întrecere pașnică, nu pe calea dezlănțuirii unui război. Noi am stat, stăm și vom sta pe pozițiile coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri sociale diferite, vom face totul pentru întărirea păcii în lumea întreagă“.

Din Raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S. prezentat de N. S. Hrușciiov la cel de-al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.



U.R.S.S. cîștigă

În 1913 producția industrială a Rusiei țariste era de peste 8 ori mai mică decît a S.U.A., de 4,5 ori mai mică decît a Angliei, de aproape 6 ori mai mică decît a Germaniei etc.

La această înapoiere economică, primul război mondial a adăugat distrugerile lui și haosul.

Plin de încredere în superioritatea socialismului și în forța creatoare a poporului, V.I. Lenin scria totuși în septembrie 1917, cu geniala sa clarviziune: „ori vom pieri, ori vom ajunge din urmă țările înaintate și le vom întrece și din punct de vedere economic... ori vom pieri, ori ne vom avînta înainte cu pinzele întinse. Așa pune problema istoria“.

O lună și jumătate mai tîrziu izbucnea triumfătoare Marea Revoluție Socialistă din Octombrie care deschidea un nou capitol în istoria societății omenești.

Burghezia internațională se consola cu gîndul că „lichidarea aventurii bolșevicilor este o chestiune de zile sau chiar de ore“ („Le Matin“ din 12 noiembrie 1917).

În 1921, din mijlocul noilor greutăți provocate de războiul civil și intervenția imperialistă, V. I. Lenin privea adînc spre viitor: „În momentul de față principala noastră înfrînire asupra revoluției internaționale o exercităm prin politica noastră economică. Toată lumea, toți oamenii muncii din toate țările lumii, fără nici o excepție și fără nici o exagerare, își îndreaptă privirile spre Republica Sovietică Rusă... În acest domeniu lupta a fost transpusă pe scară mondială. Dacă vom rezolva această problemă, vom cîștiga în mod sigur și definitiv pe scară internațională“.

În perioada muncii încordate pentru înfăptuirea industrializării socialiste și pentru transformarea socialistă a agriculturii, burghezia internațională încă se mai consola. „Programul cincinal s-a prăbușit atît în ce privește țelurile proclamate, cît și, mai ales, în ce privește principiile lui sociale fundamentale“ — scria, în 1932, revista americană „Current History“.

Înfăptuindu-și însă planurile cincinale, Uniunea Sovietică a depășit treptat volumul

producției industriale din țările capitaliste cele mai dezvoltate ale Europei și s-a situat pe locul al doilea în lume. În 1958, producția industrială a U.R.S.S. era mai mare decît producția industrială a Angliei, Franței și Germaniei occidentale luate la un loc.

În 1959, la al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S., analizînd condițiile noii etape a întrecerii economice pașnice dintre capitalism și socialism, N.S. Hrușciiov declara: „În această etapă a întrecerii, Uniunea Sovietică intenționează să întrecă din punct de vedere economic Statele Unite ale Americii. Nivelul producției Statelor Unite constituie plafonul la care s-a putut ridica economia capitalistă... A întrece nivelul Statelor Unite înseamnă a depăși cei mai înalți indici ai capitalismului“.

Acum doi ani, unii reprezentanți ai burgheziei internaționale mai manifestau încă „optimism“. „Economia comunistă nu va putea întrece niciodată economia noastră“ — declara sentențios „Nation's Business“. Dar anul trecut Comisia economică unită a Congresului S.U.A. era nevoită să recunoască realizarea profeției geniale făcute de Lenin cu patru decenii în urmă: „Progresele rapide ale țărilor socialiste exercită o influență magică și vor crea o forță de atracție în vaste regiuni ale lumii“. Sistemul mondial socialist a devenit factorul hotărîtor al dezvoltării societății omenești.

Desfășurarea întrecerii economice pașnice, apreciate de Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. drept „pivotul, baza dezvoltării lumii în actuala etapă istorică“, a ajuns astăzi la acel punct la care se poate preciza cu termene concrete momentul cînd U.R.S.S. va depăși Statele Unite. Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. a stabilit în această privință că în următorul deceniu (1961-1970) Uniunea Sovietică se va transforma în prima putere industrială a lumii, obținînd superioritatea față de S.U.A. atît în ceea ce privește volumul absolut al producției industriale, cît și în ceea ce privește volumul producției industriale pe cap de locuitor. În decursul celui de-al doilea deceniu, pînă în anul 1980, U.R.S.S. va lăsa cu mult în urmă S.U.A. în ceea ce

privește producția industrială și agricolă pe cap de locuitor.

Reprezentanților burgheziei internaționale acelor care acum 44 de ani — cînd Marea Revoluție din Octombrie inaugura epocă noastră, al cărei conținut principal îl constituie trecerea omenirii de la capitalism la socialism — anunțau cu optimism că „lichidarea aventurii bolșevicilor“ este „chestiune de ore“, nu le-a mai rămas astăzi decît să surmeze sfatul mult mai realist al sociologului american Joseph Spigleman: „Sînter nevoiți în prezent să acoperim retragerea unei orînduiri sociale zdrobite“.

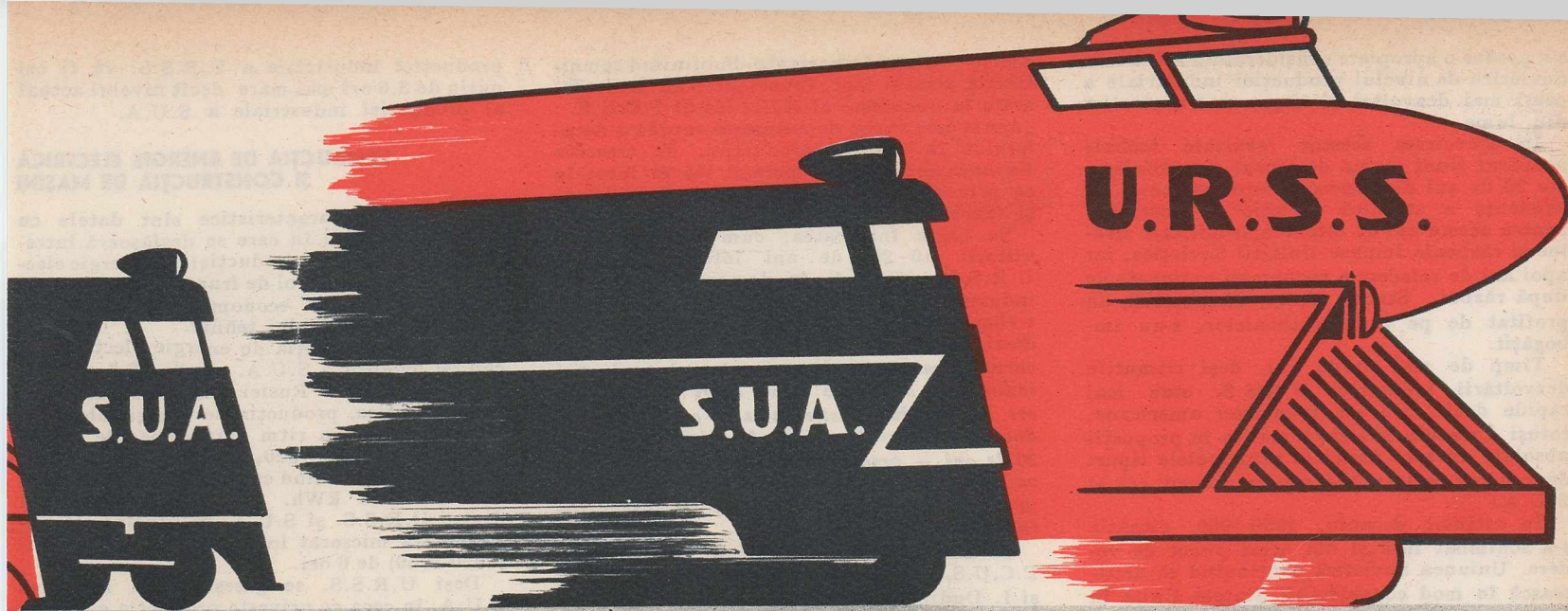
RESURSELE NATURALE

În dezvoltarea economică a oricărei țări resursele naturale de care ea dispune joacă un rol ce nu poate fi neglijat. De aceea nicînt cercetarea condițiilor în care se desfășoară întrecerea economică pașnică dintre U.R.S.S. și S.U.A. nu poate face abstracție de această latură a problemei.

În 1913, economiștii ruși vorbeau despre „foametea“ de combustibil care domnea în această țară; pe atunci Rusia importa țite din Mexic și cărbune din Anglia. Cercetare geologică nu cuprinsese la acea dată decît zecime din suprafața totală a țării, iar cercetarea geologică detaliată — numai 0,7% din această suprafață.

Trecerea la dezvoltarea planificată a economiei socialiste a echivalat cu o uriașă și sistematică extindere a cercetărilor geologice care au scos la iveală uriașe rezerve de mine reuri necunoscute înainte.

Astăzi, U.R.S.S. este una din cele mai înzestrate țări în domeniul resurselor naturale, unica țară din lume ale cărei nevoi de materii prime sînt satisfăcute prin resurse proprii. Astfel, Uniunea Sovietică deține primul loc în lume în ceea ce privește resursele hidroenergetice, rezervele de cărbune minereuri de fier și de mangan, cupru, plumb, wolfram, fosforiți, apatită, săruri potasice, turbă etc., iar în ceea ce privește rezervele de petrol, gaze, magnezită, cobalt, molibden, bauxită, nichel, platină, sare



1980

întrecerea!

de Costin MURGESCU

— director adjunct al Institutului de cercetări economice —

și I. BURSTEIN

— șef de sector la Institutul de cercetări economice —

ș.a. — ea ocupă unul din primele locuri în lume.

Spre deosebire de Uniunea Sovietică, țările capitaliste dezvoltate din Europa occidentală sînt întru totul dependente de importul unor materii prime de bază, ca: petrol, minereu de mangan, nichel, cositor, wolfram, molibden, uraniu, metale nobile și rare, azbest, mică, diamante ș.a.

Chiar și S.U.A., care dispun de cea mai puternică și variată bază de materii prime minerale din lumea capitalistă, depind aproape în întregime de importul de crom, cositor, nichel, platină, diamante, grafit, iar resursele proprii de mangan, bauxită, antimoniu, cobalt, mercur, beriliu, azbest, mică ș.a. sînt insuficiente.

Dar esențialul nu constă numai în superioritatea absolută în domeniul înzestrării cu resurse naturale, ci mai ales în posibilitățile mari pe care sistemul economic socialist le oferă în ceea ce privește atragerea lor tot mai intensă în circuitul economic al țării, în folosirea rațională și eficientă a acestor uriașe resurse.

CADRELE

La avantajele pe care le creează înzestrarea multilaterală a țării cu bogății naturale inepuizabile, se adaugă superioritatea Uniunii Sovietice în ceea ce privește potențialul de muncă, gradul de folosire a forței de muncă, calificarea celor ce lucrează în diferitele ramuri ale economiei.

În economia națională a Uniunii Sovietice lucrează în prezent circa 100 de milioane de oameni, față de numai 65 de milioane cîți sînt folosiți în economia S.U.A. Populația Uniunii Sovietice este cu 19% mai mare decît a Statelor Unite, dar numărul celor folosiți în economia națională a U.R.S.S. este de circa 1,5 ori mai mare decît în S.U.A.

Extrem de interesante și caracteristice sînt în această privință datele comparative cu privire la numărul celor folosiți în industrie și construcții — ramuri hotărîtoare în dezvoltarea economică contemporană. În U.R.S.S., în 1959, numărul muncitorilor și funcționarilor în industrie și construcții a atins 25 de

milioane, față de 19,6 milioane în S.U.A., 11,7 milioane în Anglia și 11,7 milioane în R.F.G.

Cifrele statistice ilustrează faptul că orînduirea socialistă asigură folosirea mai completă și mai rațională a resurselor de forță de muncă. Șomajul a fost lichidat pentru totdeauna în U.R.S.S. încă din anul 1930. În schimb, în S.U.A., potrivit datelor oficiale, vădit micșorate, numărul șomerilor totali nu a fost nici o clipă în decursul ultimelor patru decenii mai mic de 1 milion anual. În deceniul 1950-1959 el a oscilat între 1,6-4,7 milioane anual, iar în ultimii 5 ani nu a scăzut sub 2,6 milioane anual. În 1960 și la începutul acestui an, numărul șomerilor americani a continuat să crească, reprezentînd circa 7% din întreaga forță de muncă a S.U.A.

Un factor important care contribuie la cîștigarea întrecerii economice pașnice cu capitalismul este superioritatea evidentă a Uniunii Sovietice în domeniul învățămîntului și pregătirii de cadre de specialiști de înaltă calificare. În instituturile de învățămînt superior din U.R.S.S. studiază 2,6 milioane de studenți, ceea ce depășește de peste două ori numărul studenților din instituturile de învățămînt superior din toate țările capitaliste din Europa luate la un loc și depășește cu circa o treime numărul studenților americani.

În total, în economia sovietică lucrează aproape 3,8 milioane de oameni cu studii superioare, din care 1,1 milioane de ingineri diplomați, ceea ce înseamnă de peste 2 ori mai mult decît în economia americană. În 1960, în U.R.S.S. au absolvit instituturile de învățămînt superior 120.000 de noi ingineri, iar în S.U.A. (în 1959) — numai 38.000, adică de 3 ori mai puțin.

Marile realizări ale științei și tehnicii sovietice în domeniile cuceririi Cosmosului, folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, creării tehnicii reactive, dezvoltării automatizării etc. oglindesc din plin capacitatea creatoare a cadrelor crescute de școala superioară sovietică. La mijlocul secolului trecut, marele pedagog rus K.D. Ușinski populariza în Rusia țaristă experiența înaintată pentru acele timpuri a școlilor nord-americane. De

atunci au trecut 100 de ani. Azi, cei mai de seamă reprezentanți ai învățămîntului american, oameni de știință, politicieni și ziariști din S.U.A. reclamă cu insistență studierea atentă a realizărilor sovietice în domeniul învățămîntului. „Creșterea forței sovietice — scrie profesorul american J.S. Counts — ar fi de neconceput fără dezvoltarea cu adevărat fenomenală a sistemului sovietic de învățămînt”.

RITMURILE DE DEZVOLTARE

Unul din indicatorii în care se sintetizează avantajele economiei socialiste planificate și superioritatea ei asupra economiei capitaliste este ritmul dezvoltării economiei.

Așa cum se subliniază în Programul P.C.U.S., ritmul rapid este o lege generală a socialismului, confirmată în prezent de experiența tuturor țărilor sistemului mondial socialist, în timp ce economia capitalistă se dezvoltă în ritm lent, trece prin crize și zguduiri. Datorită acestor deosebiri în ritmul dezvoltării, expresul socialist ajunge din urmă, depășește și va lăsa apoi tot mai mult în urmă capitalismul. „Noi, și întregul sistem socialist — spunea N. S. Hrușciiov la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. — înaintăm nu cu o locomotivă cu aburi, ci cu o puternică locomotivă electrică. Este neîndoiește că expresul nostru socialist va depăși și va lăsa în urmă capitalismul. Nu are o asemenea putere capitalistul, nu are o astfel de capacitate de tracțiune”.

Datele cu privire la dinamica volumului producției industriale în U.R.S.S. și S.U.A. sînt concludente în această privință. În perioada 1913-1960, de pildă, datorită ritmurilor deosebite în care se dezvoltă, producția industrială a U.R.S.S. a crescut de 45 de ori, în timp ce producția S.U.A. nu a crescut decît ceva mai mult de 5 ori. În 1913, volumul producției industriale a Rusiei țariste, calculat pe cap de locuitor, era de 13-14 ori mai mic decît în S.U.A.; în 1950, producția industrială a Uniunii Sovietice reprezenta pe cap de locuitor 24% față de cea americană, iar în 1960 se ridicase la peste 50%. Cu alte cuvinte, într-o perioadă relativ scurtă din punct de vedere istoric — circa patru decenii —

s-a produs o apropiere considerabilă a Uniunii Sovietice de nivelul producției industriale a celui mai dezvoltat și bogat stat capitalist din lume.

În aprecierea acestor rezultate trebuie neapărat ținut seama de faptul că aproximativ 20 de ani din perioada istorică scurtă de existență a statului sovietic au însemnat pentru acesta ani de intervenții militare străine și războaie impuse Uniunii Sovietice, iar apoi ani de refacere a economiei naționale de după război. Statele Unite, dimpotrivă, au profitat de pe urma războaielor, s-au îmbogățit.

Timp de mai mulți ani, deși ritmurile dezvoltării industriei U.R.S.S. erau mai rapide decât cele ale industriei americane, totuși Uniunea Sovietică realiza în proporții absolute un spor anual la principalele tipuri de produse industriale mai mic decât cel al S.U.A.

În ultimul deceniu, 1950-1959, situația s-a schimbat însă și din acest punct de vedere. Uniunea Sovietică, continuând să depășească în mod considerabil Statele Unite în ceea ce privește ritmurile de dezvoltare, a început să le întrecă și în ceea ce privește sporul absolut al producției la multe produse

dintre cele mai importante. Subliniind semnificația acestui fapt, tovarășul N.S. Hrușciov arăta la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. : „Acum este vorba de reducerea rapidă a decalajului în nivelul producției, de trecerea Uniunii Sovietice pe primul loc în lume în ce privește producția unei serii de produse și fabricate”.

Se naște întrebarea: cum va evolua în viitorii 10-20 de ani întrecerea dintre U.R.S.S. și S.U.A. în domeniul producției industriale? Răspunsul clar la această întrebare îl găsim în Programul adoptat la cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S.: *în cursul următorilor 10 ani volumul producției industriale a U.R.S.S. va spori de circa 2,5 ori, depășindu-se astfel nivelul actual al producției industriale a S.U.A., iar în decurs de 20 de ani — producția industrială a U.R.S.S. va crește de cel puțin 6 ori, lăsând cu mult în urmă actualul volum global al producției industriale a S.U.A.*

Pornind de la prevederile Programului P.C.U.S., economiștii sovietici A. Alexeev și I. Dudinski au calculat că în jurul anului 1970 Uniunea Sovietică va depăși Statele Unite în ceea ce privește producția industrială pe cap de locuitor, iar în 1980 volumul

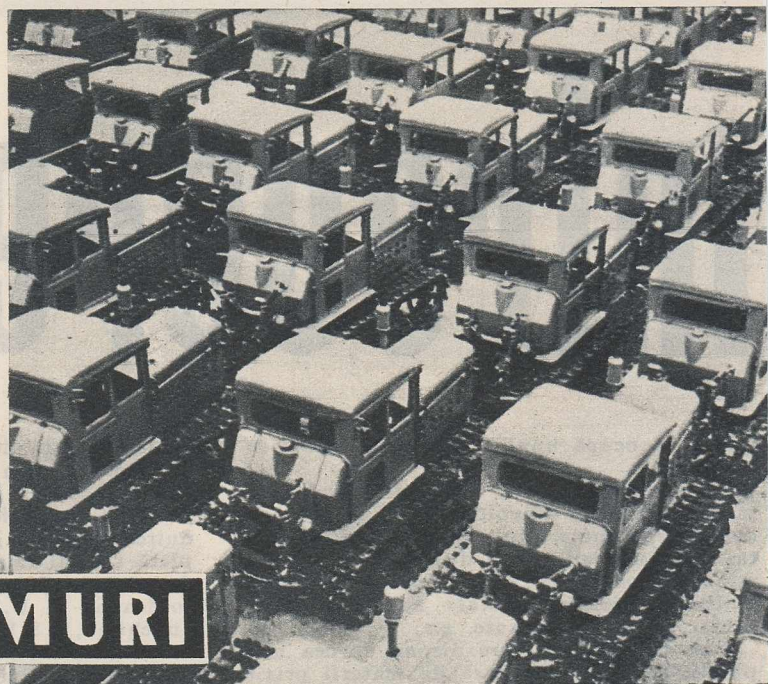
producției industriale a U.R.S.S. va fi cel puțin de 3,6 ori mai mare decât nivelul actual al producției industriale a S.U.A.

PRODUCȚIA DE ENERGIE ELECTRICĂ ȘI CONSTRUCȚIA DE MAȘINI

Extrem de caracteristice sînt datele cu privire la modul în care se desfășoară întrecerea în domeniul producției de energie electrică, ce deține un rol de frunte în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale, în asigurarea progresului tehnic.

În 1913, producția de energie electrică pe cap de locuitor a S.U.A. era de 18,5 ori mai mare decât cea a Rusiei țariste. În anii puterii sovietice, producția de energie electrică a crescut într-un ritm vertiginos: de la 0,5 miliarde kWh în 1920, pînă la 295 miliarde kWh în 1960, urmînd ca în 1961 să depășească 320 miliarde kWh. Ca urmare, decalajul dintre U.R.S.S. și S.U.A. în nivelul electricității s-a micșorat în decurs de trei decenii (1930-1960) de 6 ori.

Deși U.R.S.S. se găsește încă în urma S.U.A. în ceea ce privește producția absolută de energie electrică și pe cap de locuitor, Uniunea Sovietică depășește considerabil S.U.A. în ceea ce privește ritmul de creștere.



RITMURI

Cu cît crește în medie anuală

PRODUCȚIA AGRICOLĂ:
în perioada de 1954-1960 (7 ani)

U.R.S.S.	6,2 %
S.U.A.	2,4 %
De cîte ori este mai înalt ritmul sovietic	2,6 ori

Cu cît crește în medie anuală

PRODUCȚIA INDUSTRIALĂ:

PERIOADA	U.R.S.S.	S.U.A.	De cîte ori este mai înalt ritmul sovietic
1918-1960 (43 DE ANI)	10,1%	3,3%	3,1 ori
1954-1960 (7 ANI)	11,1%	2,5%	4,4 ori

Aşa, de exemplu, în perioada 1955-1960 sporul mediu anual al producţiei de energie electrică a fost în U.R.S.S. de 11,5%, iar în S.U.A., de 6,1%, adică aproape de două ori mai mic decât cel sovietic. Pentru deceniul în curs, experţii guvernamentali americani prevăd o creştere a producţiei de energie electrică în S.U.A. de 53%, în timp ce Programul adoptat la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. a trasat sarcina triplării producţiei de energie electrică. Pentru deceniile următoare, pronosticurile americane arată că producţia de energie electrică în S.U.A. va atinge în 1980 circa 1.866-2.013 miliarde kWh, în timp ce în U.R.S.S. în acelaşi an ea va fi de 2.700-3.000 miliarde kWh. După cum s-a arătat la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., în 1980 U.R.S.S. va produce de aproximativ 1,5 ori mai multă energie electrică decât se produce în prezent în toate celelalte ţări ale lumii luate la un loc. Întrecerea într-un sector hotărîtor pentru progresul economic şi creşterea bunăstării populaţiei se va termina în favoarea Uniunii Sovietice.

Nu mai puţin interesante sînt perspectivele întrecerii în domeniul industriei constructoare de maşini — pivotul progresului tehnic modern. În ultimul deceniu, sporul producţiei în industria constructoare de maşini a S.U.A. nu a depăşit 56%, în timp ce producţia industriei constructoare de maşini a U.R.S.S. a crescut, în acelaşi interval, de 5 ori. Pornind de la acest ritm, eminentul economist sovietic S.G. Strumilin a calculat că în 1980 volumul construcţiilor de maşini în U.R.S.S. va depăşi pe cel al S.U.A. de peste 5 ori. În decurs de 20 de ani volumul total al producţiei industriei sovietice constructoare de maşini şi de prelucrare a metalelor va spori de 10-11 ori, adică într-un ritm considerabil superior celui de creştere a producţiei globale industriale. În vederea îndeplinirii programului sovietic de mecanizare complexă şi automatizare, se prevede ca producţia de linii automate şi semiautomate să se majoreze în decurs de două decenii de peste 60 de ori.

PRODUCŢIA AGRICOLĂ

Din punct de vedere al volumului producţiei agricole, Uniunea Sovietică depăşeşte cu mult ţările capitaliste din Europa, dar se află încă în urma Statelor Unite. Decalajul între ele se reduce însă sistematic. În 1950, producţia agricolă pe cap de locuitor a U.R.S.S. reprezenta 50-55% din nivelul atins în S.U.A., în 1960 se ridicase la 62-67%. În ultimii 7 ani (1954-1960) ritmul mediu anual de creştere a producţiei globale agricole a Uniunii Sovietice a fost de 2,6 ori mai rapid decât cel american. Sporul absolut al producţiei agricole sovietice a ajuns de asemenea superior celui american.

În prezent, Uniunea Sovietică se găseşte înaintea S.U.A. la producţia de grâu, cartofi, sfeclă de zahăr, lapte, unt şi lînă, la unele din aceste produse depăşind chiar producţia americană pe cap de locuitor. De pildă, în 1960, producţia de grâu pe cap de locuitor a reprezentat în U.R.S.S. 298 kg, iar în S.U.A. — 206 kg.

Măsurile luate de partidul şi guvernul sovietic pentru a se asigura în continuare uriaşul avînt al producţiei agricole şi eforturile creatoare ale oamenilor muncii din agricultura sovietică au făcut ca anul acesta să se obţină o recoltă agricolă nemaiîntilnită în decursul întregii perioade de existenţă a statului sovietic.

În viitorii 10 ani volumul total al producţiei agricole a U.R.S.S. va spori de circa 2,5 ori, iar în 20 de ani — de 3,5 ori. În felul acesta, încă în primul deceniu Uniunea Sovietică va întrece Statele Unite ale Americii în ceea ce priveşte producţia pe cap de locuitor la principalele produse agricole. În 1980, potrivit calculului unor economişti sovietici, producţia agricolă a U.R.S.S. va depăşi cel puţin de 2,7 ori nivelul actual al celei americane.

PRODUCTIVITATEA MUNCII

În 1919, V.I. Lenin scria: „Productivitatea muncii este, în ultimă analiză, factorul cel mai important, cel mai de seamă al victoriei noii orînduirii sociale. Capitalismul a creat o



Aspect de pe şantierul hidrocentralei Nurek, pe râul Vahş, a cărei construcţie are un rol complex în dezvoltarea electrificării şi a irigaţiilor în Asia centrală.

productivitate a muncii pe care n-a cunoscut-o feudalismul. Capitalismul poate fi şi va fi învins definitiv prin aceea că socialismul creează o productivitate nouă a muncii, o productivitate cu mult mai înaltă”.

Pe atunci productivitatea muncii era în Rusia de circa 9 ori mai scăzută decât în S.U.A.

Orînduirea socialistă oferă însă posibilităţi incomparabil mai mari pentru creşterea productivităţii muncii în ritm rapid, decât cea capitalistă. În perioada 1913-1960 productivitatea muncii în industria U.R.S.S. a crescut de circa 11,4 ori, faţă de creşterea mai mică de 3 ori pe care a înregistrat-o în acest interval de timp industria americană.

Din punct de vedere al ritmului de creştere a productivităţii muncii, Uniunea Sovietică deţine primul loc în lume, ceea ce i-a permis să micşoreze considerabil decalajul iniţial faţă de nivelul S.U.A.

Traducerea în fapt a prevederilor Programului P.C.U.S. cu privire la creşterea productivităţii muncii în industrie, în decurs de

10 ani de peste 2 ori, iar în 20 de ani — de 4-4,5 ori, va permite ca în 1980 U.R.S.S. să depăşească nivelul actual al productivităţii muncii din S.U.A. de circa 2 ori, iar în ceea ce priveşte producţia pe oră, ţinînd seama de reducerea zilei de muncă în U.R.S.S., depăşirea va fi considerabil mai mare. În modul acesta se va rezolva în favoarea U.R.S.S. întrecerea într-un domeniu decisiv pentru progresul economic.

În acelaşi timp, munca nu va fi o povară pentru om: munca va înceta de a fi numai un mijloc de existenţă şi se va transforma într-o adevărată creaţie, într-un izvor de bucurie.

VENITUL NAŢIONAL ŞI CREŞTEREA BUNĂSTĂRII POPULAŢIEI

Elementul care caracterizează în modul cel mai sintetic dezvoltarea economică de ansamblu a unei ţări este dinamica venitului naţional. În perioada 1913-1960, venitul naţional a crescut în U.R.S.S. de aproa-

ANI ȘI CIFRE

Tinând seama de ritmurile actuale și de cele prevăzute pentru anii următori,

În jurul anului

1970

U.R.S.S. va depăși S.U.A. în ceea ce privește:

- Volumul absolut al producției industriale.
- Producția industrială pe cap de locuitor.
- Producția agricolă pe cap de locuitor la toate principalele produse agricole.

În

1980

producția U.R.S.S. va fi mai mare decât cea actuală din S.U.A. în ceea ce privește:

- Volumul producției industriale, de cel puțin **3,6**
- Producția agricolă, de cel puțin **2,7**

Din totalul rezervelor mondiale explorate, Uniunea Sovietică deține:

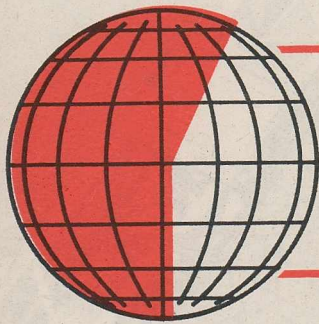
Tot în

1980

după calculele economiștilor sovietici și americani, U.R.S.S. va produce mai mult decât va putea produce S.U.A. în acel an:

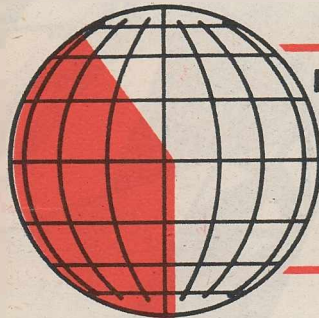
- Energie electrică, de aproximativ **1,5** ori
- Construcții de mașini, de peste **5** ori

URIAȘELE RESURSE NATURALE ALE U.R.S.S.



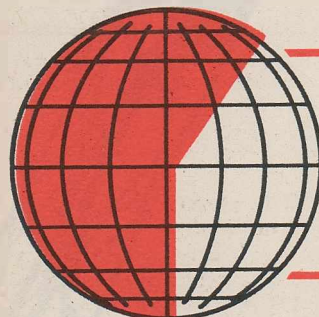
CĂRBUNE

57%



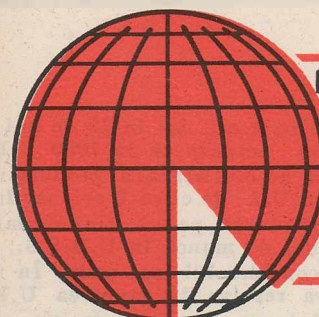
MINEREURI DE FIER

41%



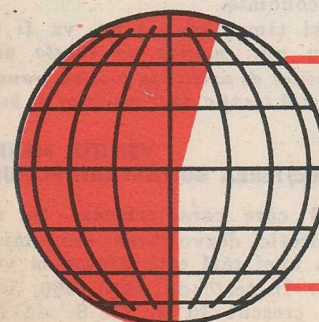
TURBĂ

60%



MINEREURI DE MANGAN

88%



SĂRURI DE POTASIU

54%

pe 8 ori, iar pe cap de locuitor — de peste 9 ori mai repede decât în S.U.A. În prezent, Uniunea Sovietică se situează pe primul loc în lume în ceea ce privește sporul anual absolut al venitului național. De asemenea, trebuie avut în vedere faptul esențial că în U.R.S.S. întregul venit național aparține celor ce muncesc, în timp ce în S.U.A. mai mult de jumătate din venitul național revine claselor exploatare.

Creșterea în ritm rapid a venitului național în U.R.S.S. a permis ridicarea sistematică a bunăstării oamenilor muncii sovietici. În domeniul unor elemente importante ale nivelului de trai ca, de pildă, folosirea potențialului de muncă al populației, deservirea medicală, învățământul de toate felurile, odihna și sportul, Uniunea Sovietică nu numai că a ajuns din urmă, dar a și întrecut S.U.A. În ceea ce privește realizarea programelor sociale, U.R.S.S. se situează pe o treaptă superioară față de orice țară capitalistă dezvoltată, inclusiv S.U.A.

La o serie de alte elemente ale nivelului de trai — asigurarea cu mărfuri de folosință îndelungată, locuințele, producția de îmbrăcăminte și încălțăminte — U.R.S.S. urmează să ajungă din urmă S.U.A. și să le întrecă într-un viitor apropiat.

Este suficient să arătăm că în următorii 10 ani se prevede sporirea venitului național al U.R.S.S. de 2,5 ori, iar în 20 de ani — aproximativ de 5 ori.

Pe această bază trainică se va realiza sarcina de importanță istorică mondială trasată de Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. — de a asigura în Uniunea Sovietică cel mai înalt nivel de trai în comparație cu orice țară a capitalismului. În felul acesta, statul sovietic va oferi lumii întregi un exemplu fără precedent în istorie de satisfacere cu adevărat deplină și atotcuprinzătoare a nevoilor materiale și culturale crescânde ale omului.

SPRE VICTORIA SOCIALISMULUI ÎN SFERA DECISIVĂ A ACTIVITĂȚII UMANE

În mersul ei impetuos spre comunism, Uniunea Sovietică nu pășește singură. Ea se află în fruntea unui sistem mondial care reunește țări și popoare din sud-estul Asiei și pînă în centrul Europei. În prezent nu numai în Uniunea Sovietică, dar și în celelalte țări socialiste au fost lichidate posibilitățile social-economice de restaurare a capitalismului, iar sistemul mondial socialist a intrat într-o etapă nouă a dezvoltării sale. „Trebuie să pășim cu toții împreună în lumea comunismului” — spunea N.S. Hrușciiov, referindu-se la țările socialiste.

În concordanță cu cerințele actualei etape a dezvoltării lor, țările socialiste și-au propus să folosească uriașele posibilități și avantaje pe care le oferă socialismul, spre

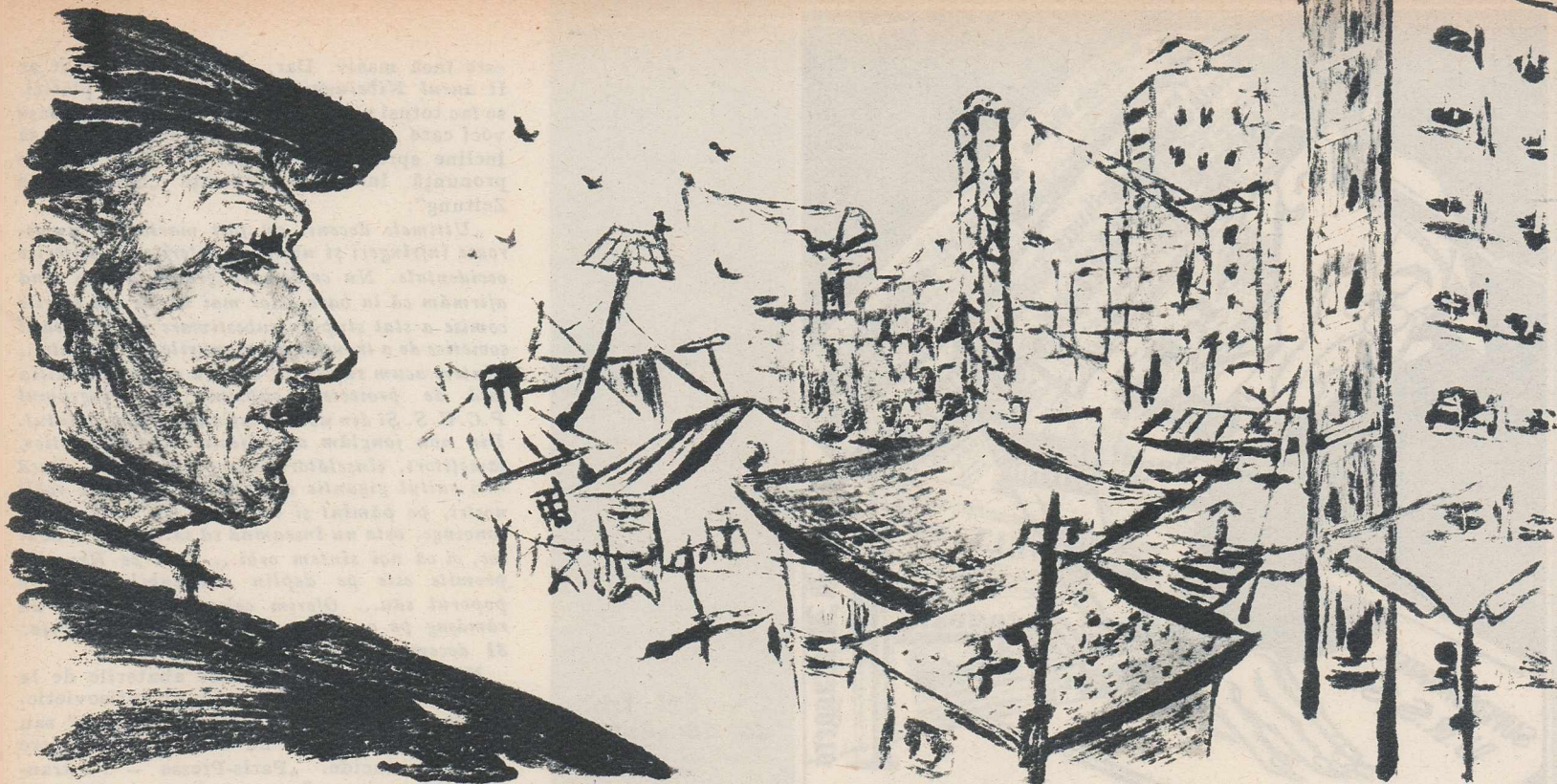
a depăși în termenul cel mai scurt sistemul mondial capitalist în ceea ce privește volul absolut al producției industriale și agricole iar apoi spre a întrece țările capitaliste c mai dezvoltate și în ceea ce privește nivelele producției pe cap de locuitor și nivelul de trai. Întrecerea dintre U.R.S.S. și S.U.A. e parte componentă a acestei uriașe întreceri pașnice pe plan mondial dintre cele două sisteme social-economice opuse.

Unindu-și eforturile, bazându-se pe colaborarea lor reciprocă, țările socialiste, frunte cu Uniunea Sovietică, înregistrează succese considerabile pe scara întregului sistem, în întrecere cu capitalismul. Dator ritmului înalt în care se dezvoltă, creșterea ponderei țărilor socialiste în producția mondială trece din urmă pe țările lagărului imperialist și capitaliste. Pentru perioada 1960-1980 țările lagărului socialist în ansamblu au prevăzut o creștere a producției lor industriale de peste 8 ori, în timp ce producția țărilor lagărului imperialist va crește în acest interval de numai 2,3 ori, iar a altor țări de 4,4 ori. Ritmurile deosebite vor produce schimbări esențiale în structura producției mondiale. Se va înfăptui astfel prevederea Decretului de la Moscova a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești: „Se apropie timpul cînd socialismul se va situa pe primul loc prin ponderea sa în producția mondială. Capitalismul va suferi o înfrîngere în sfera decisivă a activității umane, în sfera producției materiale.”

Creșterea VENITULUI NAȚIONAL

DE CÎTE ORI era mai mare venitul național în 1980 decât în 1913

ÎN:	VOLUMUL TOTAL	PE CAP DE LOCUITOR
U.R.S.S.	26,8	17,4
S.U.A.	3,5	1,9
ANGLIA	2,0	1,8



DIN CARNETUL SCRITORULUI

Nea Vasile Osutăcincizeci

Schiță de Nicuță TĂNASE

Ilustrație de Valentino DINU

Vino dumneata în cartierul nostru și-ntreabă:

— Măi tovarăși, nu știți voi unde stă nea Vasile Paraschiv?

— Vasile Paraschiv?! Nu știm.

Dar ia întreabă de nea Vasile Osutăcincizeci. Dacă întrebi așa și copilul din fașă te îndreaptă spre locuința lui. De unde porecla asta? Care i-a fost naș? Nu se știe.

Când vine acasă de la serviciu, poate să tunc, să fulgere, să fie potop, să fie orice, el tot intră pe la „Valea Mărului”, se așază la masa lui și ospătarul, oricât ar fi de ocupat, lasă totul baltă și se prezintă. Stă cu urechile ciulite. Abia așteaptă să audă comanda. Stau cu urechile ciulite și ceilalți consumatori. Dacă nea Vasile comandă o sută de grame de țuică înseamnă că totul e în regulă. Când cere o sută cincizeci de grame, toată lumea știe că e bai. Nea Vasile e supărat. A pățit ceva. Are o piatră pe inimă. Ospătarul i-aduce cinzeaca și țoiul, i-aruncă o privire întrebătoare și-și vede de treabă. Clienții încep și ei să șușotească:

— Iar are un necaz nea Vasile.

Nea Vasile e gărar. E șef de echipă la Grivița. Dacă a doua zi nea Vasile a cerut o cinzeacă, ospătarul trage scaunul și se așază și el la masă.

— Ce-ai avut, bre, ieri?

— Mi-a respins controlul niște piese. Cum să nu te supere fapta asta?... Am niște calfe tinere... da' am ținut ședințe cu ei... Îi dau eu pe brazdă.

Stă în cartierul nostru de mai bine de treizeci de ani. Și nimeni, dar absolut nimeni,

nu l-a văzut vreodată bînd mai mult de o sută cincizeci de grame de țuică sau mai puțin de o sută. Țasta-i tainul lui.

Într-o zi i-a făcut semn ospătarului:

— Adu-mi o sută cincizeci de grame...

„Iar e ceva cu nea Vasile” — s-a gândit ospătarul și când a dat să plece spre bar s-a auzit strigat.

— Adu-mi numai o sută.

I-a adus suta și nehotărîrea asta l-a făcut curios.

— Ce s-a-ntîmplat, nea Vasile? Cum ești? Supărat ori nu?

— Fănică al meu a dat azi examen de admitere în facultate și nu știu precis dacă a reușit ori nu, că n-am fost acasă.

— Care e Fănică, sudorul ori matrișerul?

— Matrișerul.

A doua zi, când nea Vasile a cerut doar o cinzeacă, fără să-l mai întrebe ospătarul a și răspîndit vestea: „Băiatul lui nea Vasile a reușit la facultate...”

Ce s-o fi întîmplat? De aproape o săptămînă nea Vasile comandă în fiecare zi o sută cincizeci de grame.

„Trebuie c-a dat de un bucluc mare”.

„I-o fi murit vreo rudă”.

„O fi fost retrogradat... Să-l retrogradeze pe nea Vasile? Nu se poate, doar a fost lăudat în ziar împreună cu toată echipa lui”.

„Poate că l-au scos la pensie”.

„O fi avînd pe cineva bolnav în familie”. S-au făcut fel de fel de presupuneri. Ospătarul n-a mai putut răbda. A căutat să intre în vorbă cu el:

— Ți s-a stricat televizorul?

— Nu.

— Cum merge Fănică, mai e la facultate?

— De ce să nu fie?

— Ce fac ai dumitale? Sănătoși?

— Sănătoși.

— Ai dat pe brazdă calfele alea tinere?

— Tu nu citești ziarele?

— Atunci ce ai, bre?

— Am intrat în perimetru.

— Ce perimetru?

— Se fac niște blocuri pe locul meu.

— Și d-aia ești supărat? Eu dacă aș fi în locul dumitale... Păi ai văzut, bre, ce apartamente s-au făcut și se fac?

— Am cheia apartamentului.

— Și nu-ți convine? Cîte camere ai?

— Trei camere, bucătărie, baie... O grozăvie.

— Și spui că-ți place apartamentul?

— Foarte mult.

— Să mor dacă te mai înțeleg... De ce o sută cincizeci de grame?

— Sînt supărat. Trebuie să mă despart de porumbei...

Nea Vasile s-a mutat în noua locuință. Își cheamă prietenii să le arate cum s-a instalat. E foarte mulțumit, dar continuă să comande tot o sută cincizeci de grame.

— Tot n-ai uitat porumbeii?

— I-am dat lui frate-miu. Stă lingă uzine frate-miu. Trec în fiecare zi să-i vād.

— Atunci?

— Stau la etajul III și încă n-au montat liftul!

— Aha!

Ieri nea Vasile a cerut o cinzeacă. Deci, se știe: s-a montat și liftul!...

în amonte,

La începutul acestei toamne aurii, când apele marelui lac, împrumutînd ceva din culoarea cerului pur, erau atît de albastre și nemișcate că păreau înghețate, ultimii constructori ai Bicazului, o echipă de tencuitori betoniști, au terminat cei din urmă centimetri de finisaj la marele baraj. Astfel, o grandioasă epopee desfășurată pe întinderea a zece ani luase sfîrșit. În amonte era liniște.

Străbătînd drumul său subteran — tunelul de aducțiune — Bistrița își părăsise albia milenară ca să se întilnească din nou cu matca-mamă la șase kilometri mai jos, la Stejaru, punctul terminus al „călătoriei sale hidrotehnice”.

Se părea că de acum încolo nimeni n-o va mai abate dîin drumul său și va curge ca întotdeauna, cînd molcom, cînd vijelios, împlinindu-și destinul în împreunarea cu apele Siretului. Dar în aval o așteptau alte surprize.

Bistrița nu-și epuizase nici pe departe uriașa energie după ce trecuse prin turbinele hidrocentralei de la Stejaru. Prin regularizarea apelor și prin asigurarea unui debit constant a fost creată posibilitatea construirii unui șir de hidrocentrale care să folosească pînă la maximum potențialul rîului din aval de Stejaru. Astfel, pe întinderea a peste 75 de kilometri Bistrița se întilnește cu vechi cunoștințe: constructorii Bicazului, cei care sapă acum noi căi apei și înalță noi baraje și diguri. Pentru că de la Stejaru pînă la Bacău se vor construi în următorii ani o serie de hidrocentrale cu puteri instalate de la 10.000 kW pînă la 44.000 kW, ce vor produce împreună o energie totală de circa 800.000.000 kWh anual, aproape dublu cît uzina hidroelectrică de la Stejaru. Construirea acestor centrale deschide largi perspective dezvoltării industriei în această parte a Moldovei. În afară de energia electrică furnizată uzinelor de la Săvinești și Roznov, sistemul de canale va alimenta unitățile chimice cu apa necesară. Combinatul de la Roznov va primi încă din acest an 4 m³ de apă pe secundă. Regularizarea apelor Bistriței va salva de la inundații circa 10.000 de hectare, care în parte vor fi folosite pentru agricultură.

Ecranele de argilă

De la Stejaru la Piatra Neamț, munții se îndepărtează și fac loc unei văi deschise. Bistrița, mai sfioasă parcă, se lipește cînd de un versant, cînd de celălalt, ocolind satele și coborînd sinuoasă la vale. Pe această distanță de numai 16 km, baraje și diguri vor crea trei lacuri: primul la Pîngărați — de circa 6 milioane m³, al doilea la Vaduri — de circa 6 milioane m³ și al treilea la Piatra Neamț — de 3 milioane m³. Sînt cele trei „pungi” artificiale care au menirea să rețină debitele rîurilor dintre marele baraj și Piatra Neamț, precum și să regularizeze pulsațiile uzinei „V. I. Lenin”.

Schimbul frun-
taș al brigăzii
de mineri-be-
toniști a lui
Buțu Gh. de
la barajul hi-
drocentralei
Vaduri.



Totdeauna cînd auzim de stăvilirea apelor gîndim la beton. Impenetrabil, betonul e un material excelent pentru baraje, dar nu unicul. Pămîntul e tot atît de bun. În plus, are avantajul că e mai economic. La noile lucrări de stăvilire a apelor Bistriței, betonul își va împărți cu pămîntul sarcinile. Noile lacuri vor fi îmbrățișate de-a lungul multor kilometri de diguri înalte de pămînt.

Un asemenea dig de pămînt se înalță la Piatra Neamț. Am greși închipuindu-ne simplă construcția lui. Greutatea nu constă în masarea a mii de metri cubi de pămînt. Digul de la Piatra Neamț va cuprinde, de exemplu, 400.000 de m³, cel de la Pîngărați 110.000 m³, iar cel de la Vaduri, care e mai scurt, doar 48.300 m³ de pămînt. Se pune întrebarea: cum va fi oprită penetrația apei, cînd ea se strecoară prin beton chiar și printr-o fisură cît un vîrf de ac? Răspunsul: cu ecranele de argilă și piloții forțați secanți, care formează la rîndul lor ecrane de beton.

Pe locul viitorului dig de pămînt de la Piatra Neamț, lung de peste un kilometru, mai multe foreze sfredelesc pămîntul. Sute de găuri cu un diametru de 55 cm — piloții forțați, cum sînt numiți în limbaj tehnic — străbat temelia lui pînă la stîncă. Canalele acestea verticale, lipite unul de altul, sînt umplute cu ciment și formează o adevărată membrană subterană impenetrabilă, care oprește infiltrațiile din adîncime. De la temelia astfel protejată, rolul de stăvilire a infiltrațiilor prin pînza freatică îl va prelua ecranul de argilă, inima impermeabilă a digului propriu-zis. Construirea unui ecran se face cu migală și atenție. Se întind pături de cîte zece centimetri de argilă care sînt presate minute în șir pentru a se elimina stratificarea și a se crea un monolit. Astfel, ecranul urcă încet, din zece în zece centimetri. Și imaginați-vă că acest dig are o înălțime variabilă pînă la 15 metri!

Aventurile unui excavator

Înainte de a vă povesti interesanta aventură a excavatorului SE 3 de la Vaduri, sîntem nevoiți să ne oprim puțin la profilul acestui șantier. Deseori Bistrița, în drumul său spre Siret, va fi nevoită să-și schimbe cursul. Apele ei vor călători pe lungi canale, care vor alimenta centralele de pe parcurs. Multe milioane de metri cubi de pămînt vor trebui astfel mutate dintr-un loc într-altul ca să facă drum nou apelor. Pînă la sfîrșitul lunii septembrie mașinile au excavat 2.659.000 m³ de pămînt.

Această cantitate ar putea încăpea într-un tren care s-ar întinde pe o distanță de 5.300 km!

Iată de ce pe la mijlocul acestei veri s-a hotărît să fie pus în funcțiune unul din agregatele grele, care fusese ținut în rezervă: un excavator SE 3. Productivitatea unui SE 3

în aval...



Gheorghe Roșca, unul dintre eroii reportajului nostru.

este cu adevărat impresionantă. Ca un camion „Steagul roșu” să fie încărcat, este suficient conținutul unei singure jumătăți de cupă. Dacă ne gândim că durata ciclului de excavare-încărcare este de aproximativ un minut, rezultă că în 8 ore se pot încărca circa 800 de camioane. Tehnicienii s-au aflat în fața unei dileme: cum să transporte uriașul excavator, care cântărește 150 de tone, de la Stejaru la canalul de lângă Vaduri. Prima soluție — demontarea — era inacceptabilă. Demontarea, apoi remontarea ar fi durat mai bine de două luni. A doua soluție — transportul pe propriile-i șenile — părea foarte riscantă, dar nu imposibilă. În tot cazul, accesul pe șosea era de la bun început înlăturat: podurile de pe parcurs n-ar fi rezistat la greutatea agregatului, iar șoseaua s-ar fi distrus complet. Atunci? Nu rămânea decât o singură cale: malul Bistriței. Astfel a început aventura excavatorului SE 3.

Dacă v-ar invita cineva să vă urcați într-o mașină care și-a propus să urmeze pe mal firul unei ape, ați zîmbi, fără îndoială. „Dar cum o să-și facă drum prin tufăriș și mîluri, prin perdelele de copaci și terenurile denivelate?” — veți întreba. Raportați această întrebare la deplasarea unui agregat de 150 de tone și veți afla tot ce a simțit Roșca Gheorghe cînd a fost chemat și i s-a încredințat această sarcină.

Comunistul Roșca lucrase pe acest excavator la fundațiile marelui baraj, mai bine de doi ani. Sarcina care i se încredințase acum

era însă fără precedent. S-a organizat o adevărată expediție. În fiecare zi direcția șantierului primea rapoarte detaliate despre înaintarea spre Vaduri a excavatorului. Cînd s-a ivit pe rută un crîng, un buldozer însoțitor a curățat terenul. Copacii care constituiau obstacole erau tăiați. Iar în preajma bălților sau a terenurilor, mai toți membrii acestei originale expediții lucrau neobosiți la construirea podurilor din trunchiuri de copaci. Cel mai greu obstacol l-a constituit însă trecerea Bistriței, care ascundea în ape bolovani mari. Atunci a intrat din nou în acțiune buldozerul și a curățat albia unui vad pe unde era proiectată trecerea. După 4 zile expediția a ajuns la locul fixat. Dar și astăzi, după atîtea luni, oamenii mai vorbesc cu emoție despre neobișnuitul drum al excavatorului SE 3 pe parcursul a 7 kilometri.

O poveste al cărei sfîrșit nu-l cunoaștem

Dacă l-am fi întilnit pe excavatoristul Popa Mihai, fără îndoială că am fi aflat mult mai multe despre dînsul. Dar Popa era în concediu. De aceea nici nu știm cum arată, ce preocupări are, ce cărți îi place să citească, care sînt planurile lui. Un amănunt am aflat cu totul întimplător: Popa e un om perseverent. În această trăsătură a caracterului său își are izvoarele povestea noastră.

Cu trei ani în urmă doi tovarăși care lucraseră timp îndelungat pe același excavator se despărțeau. Roșca — căci unul dintre aceștia este el — pleca la balastiera marelui baraj, iar Popa, la Roznov, la construcția canalului din aval.

În această vară, după aducerea la Vaduri a excavatorului SE 3 se cerea pentru unul din schimburi un muncitor cu experiență. Cel ales a fost Popa. Și iată-i, după atîta timp, din nou împreună, ba chiar pe „bătrînul” lor excavator.

Asemenea coincidențe nu sînt rare pe șantierul nostru și n-am fi amintit-o dacă într-o zi n-ar fi avut loc o dispută între cei doi vechi tovarăși: care dintre ei e excavatorist mai destoinic? Astfel zarurile au fost aruncate. La lansarea planului de producție pe luna august, Roșca — în plină ședință — îl cheamă la întrecere pe Popa.

... Prima săptămînă. La numai trei zile de la începerea întrecerii, excavatorul se defectează în schimbul lui Popa. Ore în șir el lucrează la repararea defecțiunii și cînd sosește Roșca i-l predă gata de funcționare. Comunistul Popa Mihai înțelege că, în esență, întrecerea este și întrajutorare. În această primă etapă el a rămas în urmă cu 1.525 m³ excavații.

Dar cu tot avansul luat, Roșca nu poate fi mulțumit. Graficul citorva din zilele următoare îl uluiește pur și simplu. Tovarășul lui reușește în două schimburi la rînd să excaveze o cantitate dublă de pămînt. Următoarele două săptămîni consemnează victoria lui Popa.

Ultimele zece zile ale lunii august se scurg pline de încordare. Șoferii care transportă pămîntul excavat de SE 3 simt și ei zorul întrecerii: n-au nici o clipă de răgaz. În ziua de 1 septembrie, cînd maistrul Domășneanu încheie bilanțul, o adunare sumară arată următorul rezultat: Popa — 25.109 m³, Roșca — 26.437 m³. Cifrele îl declară învingător pe Roșca. Dar prima lună nu este întotdeauna concludentă. Destoinicia se dovedește în timp. Cei doi excavatoriști continuă întrecerea și în septembrie. Victoriile alternează de la o săptămînă la alta. Despre întrecerea celor doi excavatoriști știe acum tot șantierul „Bistrița-aval”. Cine va cîștiga pînă la urmă? La această întrebare vă vom putea răspunde abia după ce Popa se va întoarce din concediu. Și tot atunci vom ști care dintre cei doi excavatoriști e mai destoinic.

O navă la orizont!

Mergeam de-a lungul viitorului canal de fugă al centralei de la Vaduri, cînd deodată am văzut în zare silueta unui vas. Abia cînd am ajuns în apropiere ne-am dat seama că aveam în fața noastră o dragă.

Draga aceasta e un veteran al Bicazului. Din 1956 pînă în 1960 ea a scos balast pentru turnările marelui baraj, apoi a fost transpor-

tată pe trailere pînă aici, la Vaduri. Utilizată mai ales în sectoarele cu multă apă, e adîncește albia canalului săpat de excavatoare. O freză uriașă de 28 de tone, acționată de un electromotor, scormonește pînă la 9 metri adîncime, iar pompele aspirante-refulante împing prin niște conducte de o jumătate de metru diametru balastul amestecat cu apă. Cu toate că n-atinge uriașa productivitate a excavatoarelui SE 3 (40.000-50.000 m³ de pămînt pe lună) vasul acesta, întrebunțat mai cu seamă la degajarea porturilor și a fluviilor, își face și aici din plin datoria, atacînd sectoarele dificile, unde apa îngreunează lucrările de excavare. După cum am aflat, „echipajul” e format mai mult din electricieni, mecanici și drağori. Sînt încadrați și doi marinari pe schemă pentru că nu se poate ca de pe un vas să lipsească chiar marinarii...

Bistrița părăsește albia

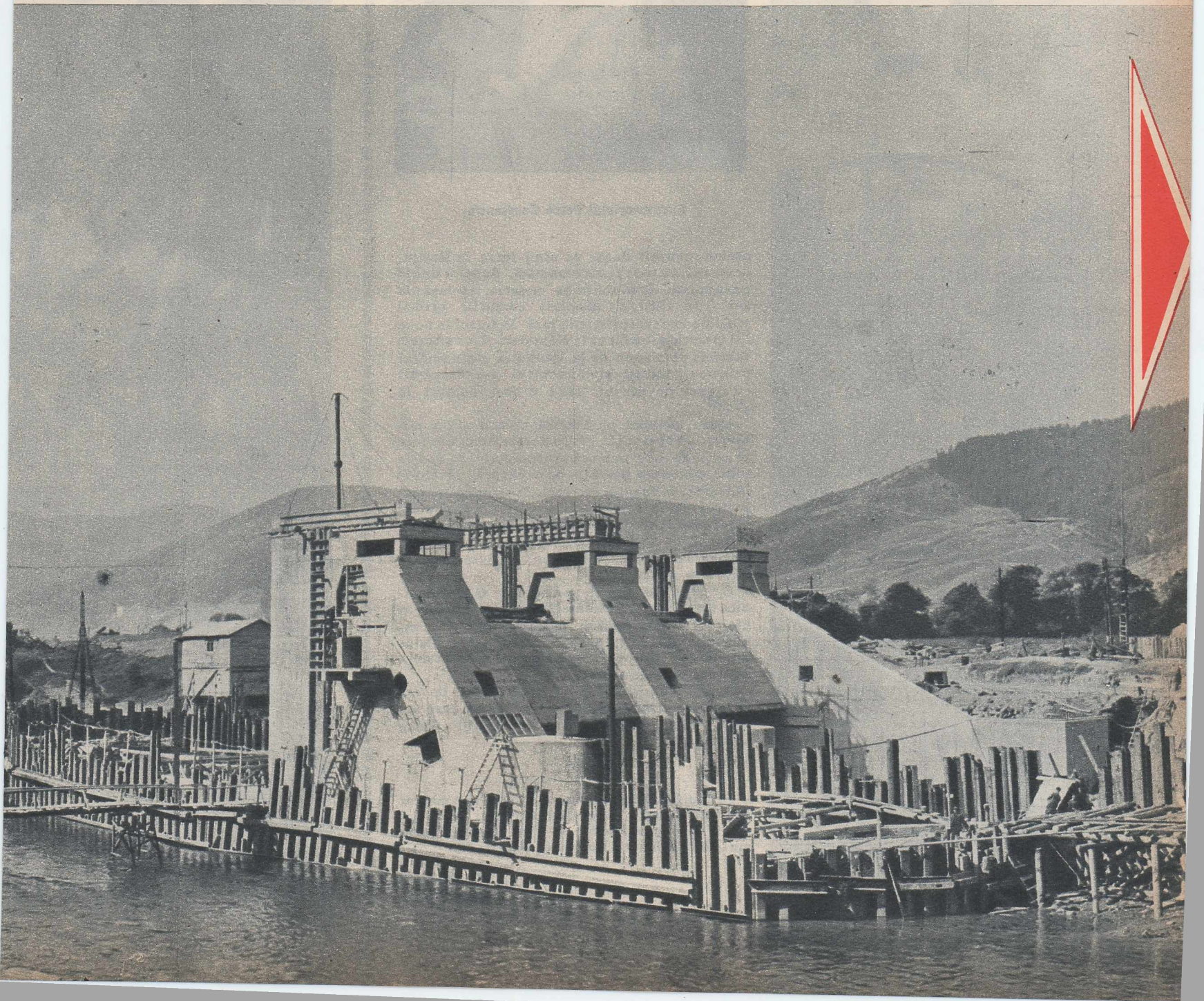
Bistrița își părăsește albia în aval de Piatra Neamț. Cale de 60 de km, ea va fi un canal simplu care va alimenta cu apă fabrica de relon-rolan de la Săvinești, combinatul chimic Roznov și centralele electrice.

Totul s-ar scurge în cea mai perfectă liniște dacă în drum canalul n-ar întîlni Cracăul un pîriu care a dat multă bătaie de cap proiectanților. Capricios și cu un debit inconstant, Cracăul este în lunile secrete toase un fir de apă care șerpuiește istovit

Barajul centralei electrice de la Pingărați.



Lucrările de finisaj sînt terminate: Muncitorii pleacă.
În matca cea nouă vor veni, în curînd, apele Bistriței.



prin prundiș, pentru ca în anotimpurile ploioase să se umfle și să vină vijelios, cărind cantități mari de aluviuni. Ce se va întâmpla cu acest pîrîiaș? Își va vărsa apele în canal? Nu. S-a adoptat soluția cea mai rațională: sifonarea. Apele canalului vor fi trecute prin niște tuneluri pe sub Cracău, lăsîndu-l pe acesta să-și continue liniștit drumul.

La trecerea Cîlnicului s-a optat pentru o soluție contrară. Riul acesta care nu are aluviuni mari, încorsetat în beton, se va scurge el, de astă dată, pe sub apele canalului.

Cum am descoperit un milionar

Pe milionarul nostru îl cheamă Petrică. Cel puțin așa îl strigă toată lumea. Celălalt nume, Constantin, îl cunosc prea puțini. Dar de ce este Petrică milionar? Pentru că dintre toți excavatoriștii șantierului „Bistrița-aval” este singurul care a excavat pînă la sfîrșitul lunii septembrie 1.500.000 m³ de pămînt, o cantitate cu adevărat uriașă.

Mai bine de zece ani din viață Petrică și i-a petrecut pe șantiere. Poate că astăzi ar fi fost

„Aventurosul” excavator SE 3.



Excavatoristul Petre Constantin.

oțelar renumit dacă, pe cînd lucra la Reșița, doctorul nu i-ar fi recomandat, după o dublă pneumonie, să-și schimbe meseria, să iasă „la aer”. În 1950 a absolvit cursurile primei școli de excavatoriști din țară. Debutul în noua lui meserie și l-a făcut la Năvodari. La carierele fabricii de ciment de la Medgidia s-a numărat printre fruntași și directorul s-a despărțit cu regret de dînsul, cînd a fost detașat la Bicăz.

L-am întrebat pe Petrică cum a ajuns milionar. „Am studiat...” În aceste două cuvinte se ascunde tot „secretul profesional”. Cunoaște toate metodele posibile de excavare. „Trebuie să lucrezi în funcție de rocă...” — concretizează. Lucrul la întimplare îl supără. „La pămînt ataci abatajul la nivelul superior și cobori în straturi, ca să nu obosești mașina. La stîncă, excavația începe de jos... Asta-i toată filozofia, tovarășe”.

O „filozofie” care însumează de fapt temeinice cunoștințe în domeniul geologiei, mecanicii și electricității, nemărturisite în convorbirea noastră, dar pe care le-am dedus din largile explicații tehnice pe care ni le-a dat mai bine de o oră.

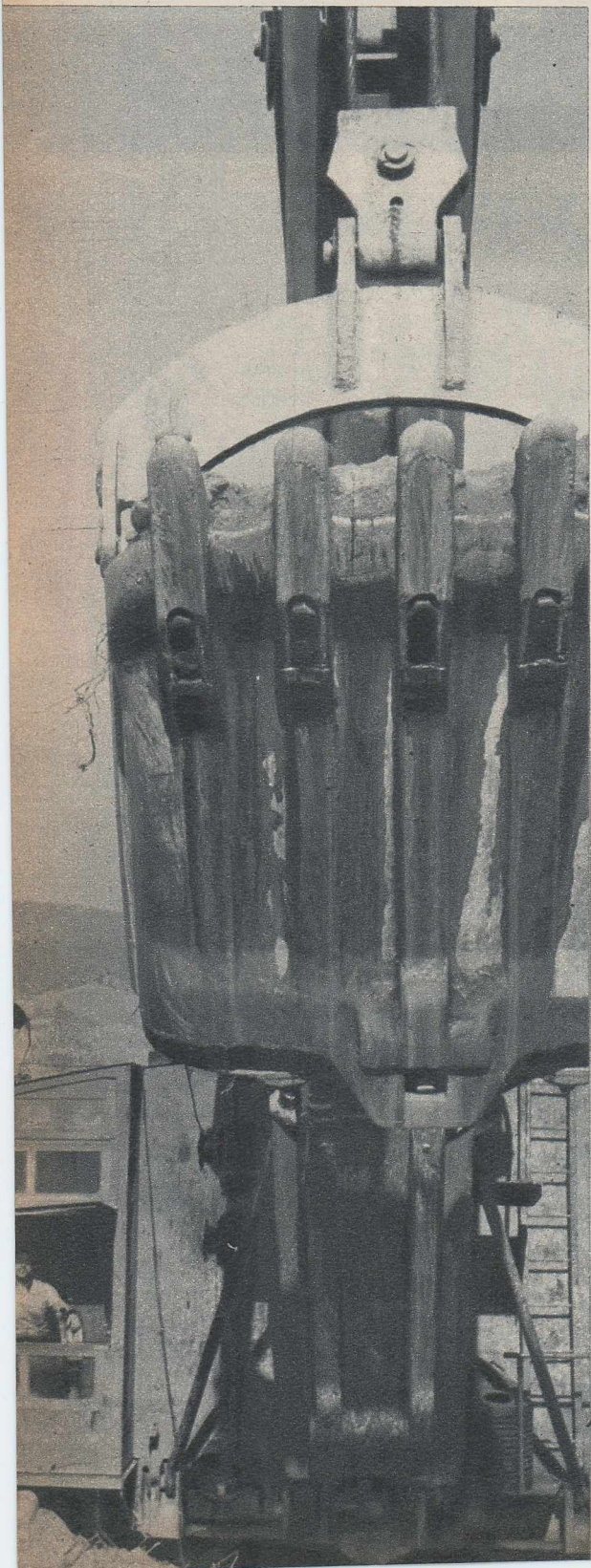
Aceste cunoștințe s-au concretizat în cei un milion și jumătate de metri cubi care au adus faima candidatului de partid Petre Constantin.



Pe mulți kilometri traseul canalului e marcat doar de țăruiși. În curînd vor sosi însă oamenii și excavatoarele să desăvîrșească drumul Bistriței spre Buhuși și Bacău.

C. BOZBICI

Fotografii de Elena GHERA



BĂ

C



ALIE PĂMÎNTUL

La gospodărie s-au însămîntat numai soiuri de mare productivitate, cu buletin emis de laboratorul regional pentru controlul seminelor. Rezultatele sînt verificate și de organizatorul de partid al gospodăriei, Mihai Covaci.



Vinul „Cadarcă” a primit anul trecut două medalii de aur la concursurile internaționale. Pentru a asigura o vinificație la nivel superior, se începe construirea unei crame cu o capacitate de 120 vagoane.



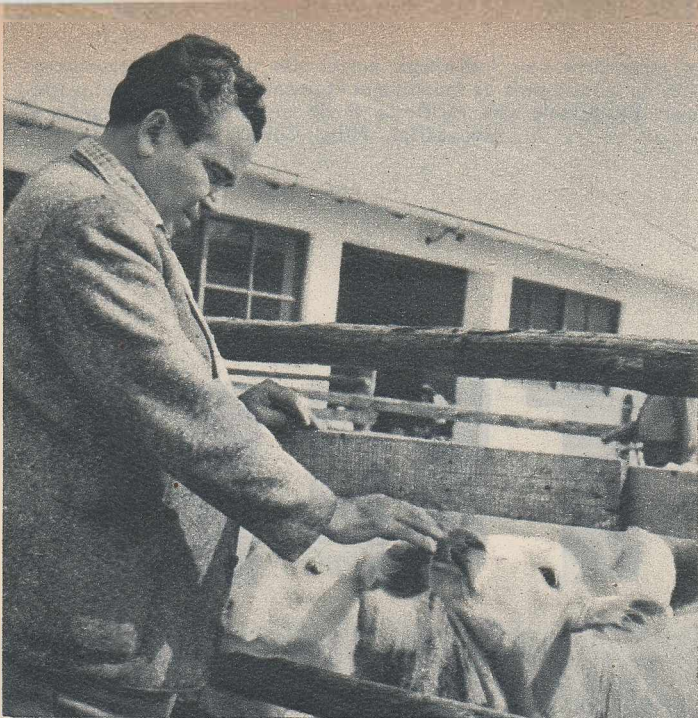
Cel care zboară cu avionul de la București spre Timișoara răsufală ușurat atunci cînd lasă în urmă crestele tăioase, amenințătoare, și prăpăstiile adînci ale sălbaticilor munți ai Retezatului și începe să planeze deasupra peisajului liniștit al întinsei cîmpii bănățene.

În aceste zile de toamnă tîrzie, impresia de liniște o ai însă numai de la înălțimea avionului. Jos pe pămînt domnește o activitate febrilă. De peste tot străbate duduitul puternicelor tractoare. Este în toi bătălia cu pămîntul. Cîte nu sînt încă de făcut în acest anotimp, înainte de încep ploile monotonice care cu încetul se prefac în lapoviță!

Și la Gospodăria agricolă de stat din Recaș bătălia este în toi. A venit timpul „cînd se numără bobocii”, cînd se strînge de pe cîmp ultimii știuleți de porumb, din grădini ultimele roșii și din vii renumiții ciorchini de cadarcă. A venit timpul cînd se pregătește rodul pentru anul următor, cînd se ară și se însămîntează, cînd se împrăstie pe cîmp îngrășămintele. Este timpul cînd se termină ultimele lucrări la construcția noilor grajduri, magazii și pătule.

Gospodăria agricolă de stat din Recaș a obținut rezultate bune, care se reflectă, desigur, în primul rînd în beneficiile mai mari pe care le realizează anul acesta. La baza acestor succese au stat măsurile luate cu pricepere, cum ar fi aplicarea metodelor agrozootehnice celor mai înaintate, comasarea terenului în numai patru trupuri mari, amenajarea unei jumătăți din suprafața arabilă pentru irigație, specializarea secțiilor, refacerea sectorului zootehnic etc. Astfel, Gostatul Recaș și-a sporit mult producția la hectar la toate culturile, scăzînd în același timp prețul de cost și devenind un bun model de gospodărire socialistă. Dar ceea ce i-a făcut pe recășeni s-o ia înaintea altor gospodării în traducerea în viață a Directivelor Congresului al III-lea al partidului a fost buna organizare și urmărirea pas cu pas a muncii de către conducerea gospodăriei și organizația de partid.

Fotoreportaj de Eugen IAROVICI



La creșta pentru viței, de curind construită. Deși vechi de numai un an, sectorul zootehnic se dezvoltă în ritm rapid. În planul de perspectivă se prevede sporirea de zece ori a numărului de vaci cu lapte.

Legătura strinsă cu muncitorii din toate secțiile a caracterizat munca conducerii gospodăriei. Iată-i pe directorul L. Ivanov și pe organizatorul de partid, sfătuindu-se cu muncitorii de la secția ateliere în vederea măsurilor ce trebuie luate pentru grăbirea lucrărilor agricole de toamnă.

Recolta anului viitor depinde în bună măsură de calitatea lucrărilor agricole ce se fac în acest sezon. De aceea pe tarilele G.A.S.-ului se pot întâlni uneori asemenea consfătuiri ad-hoc, care au ca urmare luarea de măsuri operative în scopul îmbunătățirii muncii.



Sistemul de irigare prin jet lung se întinde azi pe jumătate din suprafața arabilă întregii gospodării, asigurând recolte bogate și constante.



PREA... CORECT I

Dialectul muntenesc al limbii noastre are o caracteristică bine cunoscută, pe care sîntem învățați încă de pe băncile școlii elementare s-o evităm: singularul sună la fel cu pluralul la persoana a treia de la prezentul verbelor. Muntenii spun: *frunzele e verzi, oamenii merge, ca și frunza e verde, omul merge*. În vorbirea îngrijită, corectă, construcțiile acestea nu sînt admise.

Orice greșeală are însă o explicație; în cazul nostru e vorba de fenomenul numit **analogie**: la verbele de conjugarea I, ca a *lauda*, a *minca*, a *vîna* și încă alte zeci și zeci de verbe, persoana a treia are aceeași formă la singular și la plural: el laudă — ei laudă, el vînează — ei vînează etc. Sub influența lor, prin **analogie** cu ele, a început să se spună și: el trece — ei trece, el vede — ei vede, el vine — ei vine (adică la verbe de conjugările a II-a, a III-a și a IV-a).

Învățînd că asemenea exprimări sînt greșite și din grija de a vorbi cît mai literar, unii fac exces de zel... gramatical și cad în altă greșeală. Auzim foarte des spunîndu-se — și, din păcate, chiar se și scrie așa: „în ceea ce *privesc* problemele” sau „ce *sînt* cu aceste cărți?”, „ce-*s* cu astea?” Construcția corectă e „în: ceea ce *privește* problemele...” „ce e cu aceste cărți?” „ce e cu astea?”

Această greșeală se numește **hipercorectitudine**. Tot prin hipercorectitudine se explică rostirea *pițtea*, *pițteluță*, în loc de *chiftea*, *chifteluță* (cum e corect): se știe că în unele regiuni ale țării noastre, în loc de *piept* se spune *chiept*, în loc de *picior* — *chieior* etc. În asemenea cuvinte pronunțarea *chi* în loc de *pi* nu este admisă în limba literară. De aici unii trag concluzia greșită că trebuie să evite cu orice preț pe *chi*, înlocuindu-l cu *pi*, și că e mai „elegant”, mai „distins” să spuie *pițtea* în loc de *chiftea* (și chiar *pibrit* în loc de *chibrit*!) Pe cînd, a *pinui*, *pirias*, *pilipir*?

Sorlin STATI



UN AN — FĂRĂ OPRIRE

Ceasuri electrice întîlnim la tot pasul — pe străzi și în gări, în ateliere și birouri, pe coridoarele școlilor și în laboratoare. Dar toate sînt fie ceasuri de perete, fie ceasuri de stradă.

Iată însă că recent, în Uniunea Sovietică a fost creat un ceas de mîna pe al cărui cadran stă scris „Elektrik”. Este vorba de o denumire simbolică? Nicidecum: noul ceas este cu adevărat electric, sursa lui de energie fiind o minuscule baterie cu o tensiune de 1,5 volți. Furnizînd energie electrică timp de un an întreg, bateria face inutil obîșnuitul „întors”.

Bateria se schimbă o singură dată pe an, urmînd ca în viitor termenul de funcționare să crească la doi ani. În plus, ceasul electric este extrem de exact — de patru-cinci ori mai exact decît cel mecanic. Mecanismul se află într-o carcasă aurită extraplată, de o formă originală. Pe cadranul de un alb lăptos sînt dispuse — în relief — cifre cu un desen elegant.

„Ceasul electric — a spus directorul Uzinei de ceasuri nr. 2 din Moscova, Nikolai Nikolaevici Volkov, laureat al Premiului Lenin — a fost creat prin munca migăloasă a inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor uzinei noastre. Este un ceas de mare viitor...”

Cititorii către cititori

C. Voinea, desenator, elev cl. a X-a curs seral, Pitești, str. Matei Basarab nr. 12, dorește să corespundă cu tineri pictori amatori din țară și să facă schimb de ilustrate-color care să reprezinte flori, peisaje etc.

Chelaru Dumitru, directorul muzeului „M. Eminescu” din Ipotești, raionul Botoșani, dorește să facă schimb de ilustrate și fotografii reprezentînd monumentele lui Mihail Eminescu și a altor scriitori contemporani cu el, locurile legate de amintirea marelui poet, precum și străzile, instituțiile care îi poartă numele.

Dorește să corespundă pe teme de prietenie, literatură, geografie, muzică, tehnică, sport, pedagogie, activitate în producție și să facă schimb de ilustrate și fotografii ale artiștilor următorii: Moraru Elena, elevă cl. a VIII-a, Brăila, str. Domniței nr. 62; Voicescu Mirela, elevă cl. a XI-a, Ploiești, str. Dumdrii nr. 3; Aștilean Ghiță, student, Cluj, str. Petofi nr. 21; Niculiță Clementina, Șc. de 7 ani Siretul, raionul Pașcani; Goldstein Janetia, elevă, Iași, str. Ștefan cel Mare nr. 63; Bursuc Valeria, elevă, Iași, str. Sărării nr. 35; Anghene Ion, student, Iași, str. Roza Luxemburg nr. 7; Dalea Ion, elev, Reșița, str. Palmiro Togliatti nr. 62; Mariș Ion,

instructor artistic, „Casa raională de cultură”, Vișeu, str. V.I. Lenin nr. 6, reg. Maramureș.

Dorește să facă schimb de ilustrate și timbre următorii:

Boruzs Iosif, elev cl. a X-a, Lugoj, str. Traian Grozăvescu nr. 34; Mihalache Constantin, comuna Teliuc, reg. Hunedoara; Braic Dragomir, elev, Toplița, str. Petofi Sandor nr. 8.

Dorește să facă schimb de fotografii ale artiștilor de cinema și ilustrate următorii:

Toma Petru, U.C.M.U.A. Boșca Română, secția 200, raionul Reșița; Ptslaru Stella, elevă, Baia-Sprie, Piața Libertății nr. 1; Nedelcu Victorica, elevă, Brăila, str. Mihai Bravu nr. 374; Niculescu Viorica, elevă, Brăila, str. Griviței nr. 253; Smeu Margareta, elevă, Brăila, str. Plevna nr. 281; Căpitanu Doina, Ionescu Gabriela și Gîllan Ana, eleve cl. a X-a, Școala medie din Bicaz, raionul P. Neamț, reg. Bacău; Arnslein Gh., elev cl. a VII-a, Arad, str. Beethoven nr. 18 A; Boieru Virginia, asistentă medicală, Ploiești, str. Lupeni nr. 110; Preda Ecaterina, elevă cl. a VIII-a, Băilești, str. Tabăcari nr. 17, reg. Oltenia; Linculescu Ileana, elevă cl. a XI-a, Alexandria, str. 23 August nr. 74.

Dorește să corespundă pe diferite teme și să facă schimb

de fotografii ale actorilor de cinema și ilustrate următorii:

Stoicescu Ștefania, elevă cl. a XI-a, București, str. Barcașilor nr. 13, raionul I Mai; Abdula Ibadier, elev, Brăila, str. Călugăreni nr. 77; Bratu Tudorel, elev, Brăila, str. Transilvaniei nr. 26; Midan Cornelia, elevă cl. a IX-a, Strnicolaul Mare, str. Eftimie Murgu nr. 66.

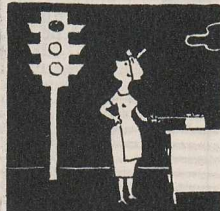
Dorește să facă schimb de ilustrate următorii:

Burada Ilie, elev, Tulcea, str. Mihai Viteazu nr. 41; Fix Eduard, elev, Tulcea, str. Mihai Viteazu nr. 46; Sfetcu Doina și Encea Titica, eleve, comuna Ștefănești, reg. Argeș; Dumitrescu Ioana, contabilă G.A.C. „1 Mai”, comuna Maglaviu, reg. Oltenia; Tomulescu Netu, elev, Pitești, str. Frații Golești nr. 124 C; Crișan Alexandru, operator, stația de radiofocare Teiuș, reg. Hunedoara; Podărăscu Tanți, Craiova, str. M. Eminescu nr. 13; Didu Maria, elevă, Craiova, str. Soreni nr. 27; Constantinescu Ion, elev cl. a X-a seral, Constanța, bd. V. I. Lenin nr. 145; Dumitrache Vasilica, elevă, Pitești, str. C.A. Rosetti nr. 25; Toma Vasilica, Teohirghiol, str. Costache Negri nr. 8; Olteanu Cătin, elev cl. VIII-a seral, Constanța, str. Patriei nr. 1.

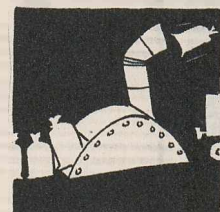
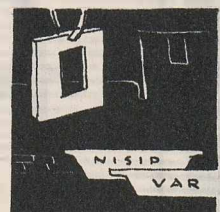
Zadoroiaia Nina, elevă cl. a VII-a, U.R.S.S., Donbass, Artiomovș, str. Sadovaia nr. 90, ap. 3, reg. Stalino, dorește să corespundă cu pionierii romni.



Resistența țesăturilor de mătase tratate în acest fel nu are suferit.



ouălor moi, schimbarea culorilor luminii corespunzînd exact timpului necesar fierberii ouălor. În cererea adresată primăriei gospodinele se plîngeau că unicul semafor de pe stradă nu e vizibil din toate... bucătăriile.



Metoda hidromecanizată de încălzire a nisipului elaborată de inginerii din Moscova permite să se excludă în întregime muncă manuală, cu ajutorul unui hidroîncălzător care deplasează pînă la 600 tone nisip pe oră, adică cu 350-400 tone mai mult decît la folosirea unei instalații cu scroper.



fiind satisfăcătoare, bolnavii înregistrînd o netă ameliorare stării lor și nemaînvînd ulterior reșute.



bumbac, paiele grinelor), precum și din stuf, ierburii și arbuș sălbatici.

Zahărul din lemn mai are și altă proprietate importantă. El poate fi folosit la producerea grăsimii, datorită unui proces biochimic. Pe zahărul din lemn se „cultivă” o ciupercă minusculă — „oidium lactic”. Această ciupercă poate furniza în cinci zile 12-15 gr grăsimi folosind ca „materie primă” 100 gr zahăr din lemn.

NU SE MAI DECOLOREAZĂ

În Japonia a fost elaborat un procedeu de prelucrare a țesăturii de mătase, scopul preîntîmpinării schimbării culorii. Țesătura este cufundată într-o soluție lichidă de săruri metalice grele, ca pildă zirconat.

După cum au arătat cercetările, sărurile metalice grele resping razele ultraviolete care provoacă decolorarea țesăturii.

STOPUL ȘI ...OUĂLE FIERTI

Gospodinele de pe West Street (Londra) au solicitat municipalității orașului să instaleze pe strada lor cît mai multe semafoare (stopuri electrice) automate. Cererilor n-a fost însă dictată — așa cum s-a putea crede la prima vedere — de grija pentru securitatea pietonilor. Motivul este că totul altul, și anume faptul că sus-amintitele gospodine au constatat că semaforul automat le este de mare ajutor la... fierți ouălor moi, schimbarea culorilor luminii corespunzînd exact timpului necesar fierberii ouălor. În cererea adresată primăriei gospodinele se plîngeau că unicul semafor de pe stradă nu e vizibil din toate... bucătăriile.

SILICALCITUL, UN NOU MATERIAL DE CONSTRUCȚIE.

R.S.S. Estonă s-a obținut pentru prima oară un material de construcție care coincide cu succes betonul — silicalcitu.

Noul material de construcție este obținut din nisip și var. Societatea franceză de construcții „Faurnica” a comunicat că analizele efectuate cu acest material au relevat înalte sale calități.

HIDROÎNCĂRCĂTORUL.

O dezvoltare rapidă a capătă mecanizarea încălzirii cerealelor și a altor mărfuri „vășate”, prin crearea unor agregate specializate puternice. Un astfel de agregat este încălzătorul de cereale pneumatice pluitor, care poate deplasa pînă la 75 tone cereale pe oră pe o distanță mare. Un încălzător pneumatic pluitor este deosebit de eficient datorită faptului că tînat încălzirea de ciment în vrac. Productivitatea mașinii este de 100 tone/oră.

PEȘTERILE ȘI MEDICINA.

În cunoscutele grotte de la Aggtelek (R.P. Ungaria) a fost instalat recent un centru de cură pentru vindecarea astmei. Centrul este amplasat la 70 de metri adîncime. Temperatura ambiantă este aici de 10° C, iar atmosfera este complet lipsită de praf.

Minerii suferinzi de astmă au stat în grotă — sub supraveghere medicală — de două săptămîni. Rezultatele au fost apreciate ca fiind foarte bune, bolnavii înregistrînd o netă ameliorare stării lor și nemaînvînd ulterior reșute.

ZAHĂR DIN... LEMN.

Zahărul „trădează” pentru prima oară pe vechii săi „părinți” — sfecla și trestia de zahăr! Industria sovietică a reușit de curînd să obțină primele mostre de zahăr comestibil din lemn. Noul zahăr, denumit xiloză, nu are „pretenții” la un lemn de calitate deosebită. El poate fi produs chiar din deșeurile industriei de prelucrare a lemnului, din diferite deșeurii agricole (coceni de porumb, coji de semințe de floarea-soarelui și cîmășii), precum și din stuf, ierburii și arbuș sălbatici.

RECREAȚII MATEMATICE

- 1) Trei numere consecutive. Suma a trei numere consecutive este 999. Care sînt acele numere?
- 2) Cîte bile? Într-un sac se află 14 bile, 7 albe și 7 negre. E întuneric și nu se pot distinge culorile. Cîte bile trebuie scoase ca să fim siguri că avem printre ele o pereche de aceeași culoare?
- 3) De 5 ori cifra 9. Cum putem ajunge la rezultatul 79, întrebunînd în cîteva operații matematice de cinci ori cifra 9?

Răspunsurile le găsiți în pagina 23.



Ca și aștepta manifestărilor consacrate prieteniei sovieto-române, la Moscova a avut loc o reuniune la care a luat cuvântul A. Țukanova, vicepreședinta Asociației de prietenie sovieto-române.



Tupele americane de ocupație din Berlinul occidental continuă să se dedea la provocări. Tancuri americane sînt postate la punctele de trecere spre Berlinul democrat de la Friedrichstrasse, în timp ce persoane civile, în automobile americane, însoțite de grupuri de soldați americani, încearcă să efectueze incursiuni provocatoare. Caracterul premeditat al acestor provocări se evidențiază și prin prezența fotoreporterilor occidentali, anunțați dinainte de cele ce vor urma. De fiecare dată însă, aceste acțiuni eșuează lamentabil. Refuzînd să prezinte actele lor de identitate poliției populare a R.D. Germane, persoanele civile americane au trebuit să se întoarcă împreună cu „sentinelele” ce le însoțeau.

Ca și atîtea alte orașe și centre muncitorești din țară, orașul Bala Mare trăiește bucuria unor însemnate transformări. În locul vechilor așezări minerești au apărut cartiere întregi de blocuri moderne. →

Răspunsurile la „Recreații matematice”

1) Întotdeauna suma a trei numere consecutive este întregul numărului din mijloc. Deci, cele trei numere sînt 332, 333, 334.

2) Problema induce în eroare pe mulți. Totuși soluția e cît se poate de simplă. E suficient să scoatem 3 bile, fiindcă orice combinație ar ieși (trei de aceeași culoare sau două de o culoare și una de alta), avem o pereche de aceeași culoare.

$$3) 9 \times 9 - \frac{9+9}{9} = 79.$$



Micul comentariu

MAGAZINUL CU RAFTURILE GOALE

de Florica ȘELMARU

Dramaticile eforturi ale cercurilor conducătoare din lumea capitalistă, de a elabora și de a înfățișa popoarelor ceva care să poată fi numit „ideal” sau „fel” al Occidentului, continuă. Mai zilele trecute, l. Henry Cabot Lodge, fostul reprezentant al Statelor Unite la O.N.U., orbina la St. Louis, în Missouri, a ropus înflințarea unui „înalt comandament” apusean. În ce scop? Oratorul a declarat: „În domeniul ideilor, comușiștil au un avantaj. Ei au un obiectiv și perspectivă pe care toată lumea îl cunoaște”. De aceea, d-sa consideră că și Occidentul „trebuie să anunțe în mod public obiectivul său de perspectivă și apoi să ducă la îndeplinire ceea ce reconizează”. Obiectivele capitalismului au însă din punct de vedere propagandistic dubiul dezavantaj de a fi lipsite de perspectivă și cu totul impropru publicității (e lesne de imaginat cu cât călduros entuziasm ar primi popoarele declarație programatică de felul: „ne propunem să menținem și să consolidăm exploatarea omului de către om și a unor state de către alte state, ne propunem să acționăm în sensul războiului rece și la rigoare cald etc., etc!”).

Tocmai de aceea dl. Cabot Lodge recomandă elaborarea, cu forțele unite ale întregului Occident, a unor formule străgătoare destinate unui consum pe

care, firește, l-ar dori cît mai larg. Iată planul său de acțiune: „Noi avem nevoie de o filozofie, precum și de o propagandă energetică și cinstită care să răspundească și să promoveze filozofia noastră”.

Ideea d-lui Cabot Lodge nu este nouă — ea obsedează literalmente anumite cercuri din S.U.A., lucide cît e nevoie pentru a-și da seama de inferioritatea Occidentului (nu numai economică și politică, dar deopotrivă ideologică și morală) în competiția dintre cele două sisteme, dar nu chiar atât de lucide pentru a recunoaște că inferioritatea aceasta este un fenomen ireversibil ca mersul însuși al istoriei, în care se înscrie. Acum un an, campania electorală din Statele Unite — mai cu seamă datorită faptului că s-a desfășurat pe fundalul a numeroase și multilaterale eșecuri pe plan extern, a nu mai puțin dificultăți economice, sociale și politice pe plan intern — a devenit punctul de plecare al unor încercări de analiză mai stăruitoare decît se obișnuiește în general în S.U.A. cu asemenea prilejuri. „America se află în focul unei cumplitे crize morale” — declara H. Hoover, iar președintele Eisenhower, care nu este tocmai ceea ce se poate numi o personalitate pe țărm ideologic, se arătase de asemenea îngrijorat de această absență de idealuri.

În anul care s-a scurs de atunci, situația nu s-a ameliorat nici în ceea ce privește prestigiul S.U.A. și al capitalismului în general în lume, nici în ceea ce privește elaborarea unor „idealuri” în stare să redreseze acest prestigiu în continuu declin. Imediat după publicarea proiectului noului Program al P.C.U.S., un editorial care a făcut vîlvă (și la care ne-am mai referit) al revistei americane „Life” se întreba cu iritare de ce Occidentul nu dispune pe plan propagandistic de „un puternic grup operativ, de un comandament unit al războiului rece”. Dl. Cabot Lodge reia acum ideea, perfecționînd-o...

Rezumat și sistematizat, proiectul expus la St. Louis de fostul reprezentant al Statelor Unite la O.N.U. prevede deci: primo — elaborarea unei filozofii care să includă un „obiectiv de perspectivă” al capitalismului și mijloacele de a realiza acest obiectiv;

secundo — desfășurarea unei „propagande energice și cinștite” care să răspundească faimoasa filozofie;

terzio — constituirea „înaltului comandament unit” însărcinat cu „propaganda energetică și cinștită”.

Sînt realizabile aceste puncte de program, prezentate ca soluția menită să aducă Occidentului o quasi-mîntuire? Să vedem:

terzio — un „înalt comandament”, fără îndoială, se poate încropi (nimic nu e mai ușor în lumea capitalistă decît crearea unui organism — național sau internațional — alcătuit din persoane presupuse competente și retribuite ca atare);

secundo — „o propagandă energetică” se poate de asemenea asigura (vezi reclamele comerciale), dar cum dl. Cabot Lodge o cere și „cinștită”, problema începe să apară mai dificilă;

primo — aci apar dificultăți maxime: în materie de filozofie și obiective de perspectivă, Occidentul se declară el însuși deficitar (vezi amintita dezbateră din timpul alegerilor prezidențiale americane, vezi reacțiile recente ale presei americane față de noul Program al P.G.U.S.).

Plastic vorbind, cercurile care visează un „înalt comandament unit” pentru difuzarea unei „filozofii” capitaliste capabile să inspire optimism, dinamism, ferveoare etc. s-ar putea compara cu un... negustor original.

Cu un negustor care ar deschide un mare și spectaculos magazin, care ar dezlănțui în jurul magazinului o răsunătoare campanie publicitară.

Dar care n-ar avea de oferit clienților eventuali decît suprafața netedă a rafturilor goale.

FLACĂRA Revistă social-politică și literar-artistică	REDACȚIA : București, Piața Școlii. Căsuța poștală 3302. of. 33. Tel. 17.60.10, int. 1744.
	Prezentarea grafică: Vlad MUȘĂTESCU.
	ABONAMENTE: 3 luni: 26 lei; 6 luni: 52 lei; un an: 104 lei.
	Tipărită la Combinatul Poligrafic Casa Școlii „I. V. Stalin”.

PREȚUL REVISTEI 2 LEI

Istorie,
în capitolu-acesta
eu aud goana ta
pătimaşe...

Viitorul a-nvins!
Slăviţi-l,
voi veacuri!

MAIAKOVSKI

